

REPUBLIKA

LÓDŹ, PIATEK, 23 LUTEGO 1934 ROKU.

CENA NUMERU 15 GROSZY.

Nr. 53

ZMIANA NA STANOWISKU PREMERA?

ogłoski o bliskiej dymisji szefa rządu p. Janusza Jędrzejewicza.—Trzy kandydatury na fotel premjera.

Główny wysiłek rządu zwrócony będzie na odcinek pracy gospodarczej.

Warszawa, 22 lutego.

Jak zwykle, ku końcowi sesji budowej sejm udeżył się i w tym roku dwóch dni pogłoski na temat bliskiego zmiany na stanowisku szefa rządu.

Prasa warszawska podaje wiadomości, że premier Jędrzejewicz, który dzisiaj spędził w Zakopanem u Prezydenta Rzplitej, zamierza w końcu marca R. P. MIANOWICIE PO UPŁYWIE DWÓCH DNI OD ZAMKNIĘCIA SESJI BUDOWEJ SEJMU PODAC SIĘ DO DYMISJI.

Prasa warszawska wylicza cały szereg nazwisk jego ewentualnych następców na stanowisku premiera.

A MIANOWICIE PRYSTORA, MIN. PIERACKIEGO, MIN. BECKA I IN.

Ze źródeł oficjalnych wiadomości tych ani nie potwierdzono dotąd, ani im nie zaprzeczono. Można się spodziewać, że dopiero po naradzie premjera Jędrzejewicza z Prezydentem Rzplitej w Zakopanem i

PO EWENTUALNEJ ROZMOWIE PREMERA JĘDRZEJEWICZA Z MARSZAŁKIEM PISUDSKIM W WARSZAWIE, KWESTJA ZMIANY SZEFA GABINETU BYŁABY ZDECYDOWANA.

W razie ustąpienia premjera Jędrzejewicza ze stanowiska szefa rządu przewidziane jest pozostanie jego w dalszym ciągu na stanowisku ministra oświaty.

Jak wiadomo, mniej więcej przed rokiem, kiedy premier Jędrzejewicz obejmował stanowisko premjera rady ministrów, nie zrzekł się stanowiska ministra oświaty i dotąd piastuje oba te mandaty.

W fakcie zatrzymania obu stanowisk przez premjera Jędrzejewicza dopatrywano się dawniej dowodu, że premier Jędrzejewicz traktuje objęcie stanowiska premjera rady ministrów jako coś tymczasowego i czyni to dla przeprowadzenia określonych zadań.

Zadaniem tem była przedewszystkiem reforma szkolnictwa wyższego, która została już przeprowadzona przez opracowanie i wprowadzenie w życie ustawy o szkołach akademickich, a pozatem reforma w zabagnionej od lat dziedzinie stowarzyszeń akademickich. Poza tem premier Jędrzejewicz zajmował się szczególnie sprawą rozwoju życia kulturalnego i oświatowego, na którym to polu dokonał założenia i otwarcia Polskiej Akademji Literatury.

Obecnie główny wysiłek rządu ma być zwrócony SPOWROTEM NA ODCINEK PRACY GOSPODARCZEJ i tym właśnie faktem prasa stołeczna motywuje możliwość ustąpienia premjera Jędrzejewicza i zajęcia jego miejsca — przez osobistość zblizoną bardziej niż on do zagadnień gospodarczych.

Zakopane, 22 lutego

P. premier Jędrzejewicz, który przybył tu dziś na audjencję do pana Prezydenta R. P. z wiceministrem skarbu Wacławem Jędrzejewiczem, wieczorem odjechał podciagiem pośpiesznym do Warszawy.

Francja w bagnie afer

Insycyjne oskarżenie pod adresem Tardieu. — B. premjer Marsal pociągnięty do odpowiedzialności za nadużycia.

Poszukiwania za sprawcami zabójstwa sędziego Prince'a.

Paryż, 22 lutego.

Na konferencji, jaką odbyli ministrow spraw wewnętrznych i sprawiedliwości, premierem Doumergue, postanowiono przedsięwziąć wszelkie środki w celu najskorzystszego wykrycia sprawców zabójstwa radcy trybunału Prince'a. — Wykrycie sprawców zbrodni wyznaczone nagrodę w wysokości 100 tysięcy franków.

Paryż, 22 lutego.

Sędzia śledczy Ordoneau skierował radę karnego skargę o nadużycie zaufania przeciwko b. premierowi Francoisowi Poincaré, a prezesowi rady nadzorczej towarzystwa handlowego zachodniofrancuskiego.

Paryż, 22 lutego.

„Le Temps” 6-ty radnych St. Servan sur Mer zgłosiło swą przegadanie. Pragną oni w ten sposób dać wyraz niezgodności swych poglądów z me-tem Guy la Chambre, który wchodził w skład ostatniego gabinetu Daladiera.

Propaganda hitlerowska w Palestynie

Przewodzona przez załogę statku niemieckiego.

Jerozolima, 22 lutego

Dość oburzenie wśród miejscowego społeczeństwa żydowskiego wywołał fakt, iż załoga stojącego w porcie hajfy niemieckiego „Erpel”, należącego do „Deutsche Levant - Linie”, zawiadła broszurki, zredagowane w języku niemieckim i angielskim, o treści propagandowskiej. Broszurki te rozdawali w niektórych dzielnicach Hajfy Palestyńczykowie arabscy.

Paryż, 22 lutego.

Socjalistyczny „Le Populaire” rozpoczął kampanję za włączeniem do zakresu prac parlamentarnej komisji śledczej także afery ogłoszeń oświaty, eksploatającego paryską koleją podziemną. Jak twierdzi dziennik, w bilansie tego

towarzystwa w latach 1930, 1931 i 1932 figuruje kwota 37 milion. franków w rubryce „Specjalne reklamy”. Co do sposobu zużycia tej sumy niemożna było uzyskać bliższych wyjaśnień.

Dziennik przypomina, że w czasie konfliktu pomiędzy towarzystwem kolei podziemnej a towarzystwem komunikacji autobusowej i tramwajowej b. prefekt departamentu Sekwany Renard zajmował stronicznie stanowisko na korzyść „metra”. Dziennik twierdzi, że prefekt działał z polecenie ówczesnego premjera Tardieu.

„Populaire” wyraża następnie przekonanie, że sumy wydawane na te „specjalne reklamy”, zostały w znacznej części zużytkowane przez Tardieu i jego przyjaciół na kampanję wyborczą w r. 1932. Dziennik zapowiada interpelację w izbie i w radzie miejskiej Paryża oraz akcję za pomocą afiszów, przemówień i t. p., dopóki odpowiednie czynniki parlamentarne nie przystąpią do wyświetlenia tej sprawy.

Paryż, 22 lutego.

Na zebraniu socjalistycznych radnych przedmieść Paryża rozważano sprawę Michała Verrier, mera 10-go obwodu Paryża, który skazany został przez sąd na 2 tysiące franków grzywny za to, iż był administratorem jednego z przedsiębiorstw Stawiskiego. Na zebraniu tem postanowiono zwrócić się do federacji socjalistycznej departamentu Sekwany z zapytaniem, czy Verrier jest jeszcze członkiem partji i w razie gdyby tak istotnie było o podjęcie odpowiednich kroków.

Rząd otrzymał prawo wydawania dekretów, mających na celu utrzymanie równowagi budżetowej.

Paryż, 22 lutego

Na popołudniowym posiedzeniu izby deputowanych toczyła się dyskusja w sprawie przyspieszenia procedury zatwierdzenia budżetu. B. minister skarbu Palmade imieniem partji socjalnych radkałów oraz dep. Reynaud (centrum republikańskie) poparli stanowisko rządu. Socjaliści i komuniści wypowiedzieli się przeciwko wnioskowi rządowemu.

Dep. Jacquier referent komisji finansowej stwierdził, że rząd domaga się od izby zaakceptowania wniosków oszczędnościowych, mających na celu pokrycie deficytu budżetowego, wynoszącego 550 milionów franków. Jacquier oświadczył dalej, że premier Doumergue nalega specjalnie na uchwalenie przez izbę zrównoważonego budżetu w terminie przyspieszonym, a to celem opanowania sytuacji finansowej oraz utrzymania stabilizacji waluty.

Izba deputowanych w myśl wniosku rządu, który z tej sprawy uczynił kwestję zaufania, przyjęła 368 głosami przeciw 185 artykuł, upoważniający rząd do wydawania dekretów, mających na celu utrzymanie równowagi budżetowej do dnia 30. 6. 1934 r. Dekrety te mają być przedłożone przed 31. 10. 1934 r. izbie do zaakceptowania.

Gandhi za ustrojem komunistycznym w Indjach.

Wywłaszczenie bogatych ma jednak nastąpić drogą pokojową.

Londyn, 22 lutego.

„Figaro” donosi z Bombaju, że w jednej z ostatnich swych mów Gandhi wypowiedzieć się miał za ustrojem komunistycznym. Oświadczył on mianowicie,

że program polityczny, oparty na zasadzie komunizmu, jest niezbędny dla ludów Indji. Wywłaszczenie bogatych miałyby nastąpić jednak drogą pokojową.

Groźba przesilenia w Hiszpanji.

Paryż, 22 lutego

Z Madrytu donoszą: Sytuacja rządu Lerroux jest niepewna. Rząd, oparty na mniejszości, zdany jest na łaskę prawicy, która popiera go tylko wtedy, gdy jest to zgodne z jej interesem.

O ile okoliczności nie ulegną zmianie może nastąpić przesilenie.

Wspaniały pogrzeb bohaterskiego króla.

Za trumną kroczyli monarchowie, rodziny głów panujących i prezydenci państw
Kask wojskowy zamiast korony na trumnie króla Alberta.

Bruksela, 22 lutego.

Oprócz licznych pociągów nadzwyczajnych, przywożących uczestników pogrzebu śp. króla Alberta I, przybyły dzisiaj rano do Brukseli pociągi nadzwyczajne z Paryża, które przyjechały m. in. prezydent Lebrun, premier Doumergue, i kilku ministrów francuskich.

Przybył pozbawiony w ostatniej chwili na pogrzeb śp. króla Alberta w charakterze prywatnym Ignacy Paderewski, który od wielu lat żył w wielkiej przyjaźni z belgijską parą królewską.

Już o godz. 7-ej rano nie sposób było znaleźć wolnego miejsca wzdłuż ulic, przez które przeciągał się kondukt pogrzebowy. Około godz. 8-ej rano wśród pochmurnej pogody z bram pałacu królewskiego

WYJĘCHAŁA LAWETA ARMATNIA Z TRUMNĄ KRÓLEWSKĄ.

Rozpoczęła się defilada. Kilkadziesiąt tysięcy b. wojskowych maszerowało przed trumną królewską w ciągu przeszło 2 i pół godzin.

Na przodzie konduktu żałobnego szedł oddział chorążych, niosących sztandary wszystkich pułków belgijskich, dalej postępował kler z prymasem van Roey oraz nuncjuszem apostolskim Micara. Za trumną prowadzony był ulubiony koń królewski, potem posępowały księża Leon i księża Karol, obok nich kroczył następca tronu włoskiego księża Humbert. W odległości paru metrów z nimi szedł prezydent Francji Lebrun i król bułgarski Borys, dalej księża Walij, księża Feliks Luxemburski, księża Karol Szwedzki, ojciec obecnej królowej belgijskiej, ks. Gustaw-Adolf szwedzki, następca tronu ks. Olaf norweski, księża małżonek holenderski, ks. Mikołaj rumuński, ks. Axel duński, następnie syn króla Sjamu ks. Chula, wreszcie misje zagraniczne.

Delegacja polska była widoczna zdaleka. Mundury oficerów polskich wyróżniały się od czerni, kroczących obok nich dyplomatów. Na czele polskiej delegacji szedł generał Konarzewski i poseł Jackowski. W pogrzebie brał również udział w charakterze prywatnym Ignacy Paderewski.

Jednocześnie do katedry przybyła królowa belgijska Elżbieta i ks. Astrid, które w orszaku pogrzebowym udzielały nie błogą według miejscowych zwyczajów.

Trumna króla Alberta została złożona na wysokim katafalku. Na trumnie zamiast tradycyjnej korony i płaszcza królewskiego, umieszczony był stalowy kask wojskowy, którego król używał w okopach w czasie wielkiej wojny oraz jego mundur polowy.

Po odprawieniu uroczystości żałobnych trumnę wyniesiono z kościoła i przewieziono do kościoła w Laeken.

Tymczasem orszak żałobny kroczył zwolna ulicami a przechodząc koło grobu Nieznanego Żołnierza zatrzymał się, uczciwszy tę chwilę jednogminutowym milczeniem.

Po przybyciu do Laeken trumnę złożono przed kościołem na katafalku, przed którym rozpoczęła się defilada wojskowa. Na czele szły oddziały francuskie i angielskie oraz delegacja American Legion.

Następnie defilowały oddziały belgijskie. Szły również delegacje b. kom-

batantów z zagranicy ze sztandarami, m. in. delegacja polska.

Po defiladzie trumnę zdjęto z katafalku i przeniesiono do krypty kościoła w Laeken, gdzie znajdują się groby całej rodziny królewskiej.

Po złożeniu trumny na miejsce wiecznego spoczynku dostęp do niej mają jedynie członkowie rodzin królewskich i głowy państw.

Nabożeństwo w Warszawie i Zakopanem.

Warszawa (PAT), 22 lutego.

W dniu dzisiejszym o godz. 11-ej rano w kościele Św. Krzyża odbyło się uroczyste nabożeństwo żałobne za spóko duszy ś. p. króla Alberta I.

Koronacja nowego króla nastąpi w dniu dzisiejszym.

(PAT) Jutro, w piątek o godz. 11-ej rano nastąpi w parlamencie uroczyste proklamowanie ks. Leopolda królem Belgów. Jutro o godz. 9-ej min. 15 wiecz. król Leopold Trzeci wyjedzie do Zamku na koniu na czele grupy generałów belgijskich, potem nastąpi triumfalny przejazd przez miasto. Orszakowi temu będzie towarzyszył oddział kawalerji. Z chwilą wjazdu króla do Brukseli, danych będzie 101 strzałów armatnich. Na wszystkich ulicach, przez które przejdzie nowy król, ustawione będą pułki wojska. W związku z tem w ciągu 23 i 24 b. m. żałoba w Belgji zostaje zniesiona.

Oficerowie polscy z gen. Konarzewskim na czele przedmiotem gorącej owacji ze strony publiczności.

Bruksela, 22 lutego

Gdy po nabożeństwie w katedrze orszak żałobny wyruszył z Brukseli do Laeken, za trumną króla postępowali w czasie 7-kilometrowej drogi gen. Konarzewski i oficerowie polscy. Byli oni przedmiotem gorącej owacji ze strony zarówno b. kombatantów, jak i publiczności. W Laeken przed trumną króla odbyła się defilada. Naprzeciw trumny ustawiona była specjalna trybuna honorowa, gdzie obok Leopolda Trzeciego i jego małżonki, prezydenta Lebruna, króla Borysa i następców tronu zasiadli tylko gen. Konarzewski, francuski minister spraw zagranicznych Barthou i marszałek Petain.

Bruksela, 22 lutego

Gen. dyw. Konarzewski jako ambasador nadzwyczajny w towarzystwie posła Jackowskiego i płk Bleszyńskiego oraz grupy oficerów i członków poselstwa złożył dziś na trumnie króla Alberta dwa wspaniałe wieńce, jeden o wstęgach czerwono-białych imieniem państwa polskiego, drugi w imieniu armji polskiej o wstęgach orderu „Virtuti Militari”, którego kawalerem był król Albert. Przy ceremonii obecny był szef sztabu generalnego belgijskiego gen. Neyten oraz czterech najstarszych generałów adjutantów zmarłego króla.

liskach uroczyste nabożeństwo żałobne za spóko duszy ś. p. Alberta Pierwszego, króla Belgów.

W nabożeństwie wziął udział prezydent Rzeczypospolitej i przedstawiciele władz cywilnych i wojskowych. Przy symbolicznym katafalku straż honorową pełnił pluton strzelców podhalańskich. Nabożeństwo odprawił ks. kanonik Humperduch. Kościół wypełniły po brzegi liczne szeregi wiernych.

Belgijski minister oświaty dziękuje młodzieży polskiej.

Bruksela, 22 lutego

Belgijski minister oświaty Lippens nadesłał na ręce posła Jackowskiego odpowiedź na telegram kondolacyjny warszawskiej młodzieży szkolnej, w którym wzywał do młodzieży belgijskiej.

Min. Lippens komunikuje w liście, iż telegram ten został odczytany w wszystkich szkołach belgijskich. Jędrzejko, szef ministerstwa, prosi posła, by przekazał młodzieży polskiej za pośrednictwem patji, jaki okazała w związku z żałobą w Belgji, zapewniając, iż młodzieży belgijskiej była tym objawem przyjaźni głęboko wzruszona.

Żałoba w Paryżu.

Paryż, 22 lutego

(PAT) W związku z pogrzebem króla Alberta ogłoszono z tego powodu żałobę narodową. Giełda pieniężna i giełda towarowa były w dniu dzisiejszym nieczynne. Większość urzędów była zamknięta. Na wszystkich placach publicznych i wielu domach wzniesiono powiewające flagi francuskie i belgijskie opuszczone do połowy masztu i pokryte kirem.

Dzisiaj rano w Paryżu i szeregu prowincjonalnych w kościołach rano wzniesiono żałobę. Liczne nabożeństwa miały miejsce w intencji zmarłego monarchy.

Londyn, 22 lutego

W całym imperjum brytyjskim odbyły się dziś nabożeństwa żałobne w uczczeniu pamięci króla Alberta. W królewskiej oraz członkowie rządu byli na nabożeństwie w opactwie westminsterskim.

Blok włosko-austro-węgierski

Statut tej nowej ententy politycznej będzie podpisany w Rzymie.

Berlin, 22 lutego.

(PAT) Niemieckie Biuro Informacyjne donosi z Budapesztu: W wyniku dzisiejszych rozmów między włoskim podsekretarzem stanu Suvichem a węgierskim mężami stanu uchwalono stworzyć statut organizacyjny, w którym USTALONA MA BYĆ JEDNOLITA LINJA POLITYKI ZAGRANICZNEJ WŁOCH I AUSTRII na wzór statutu organizacyjnego państw Małej Ententy. Podpisanie statutu nastąpi w Rzymie.

Budapeszt, 22 lutego.

(PAT) „Pesti Naplo” komentując wizytę podsekretarza stanu Suvicha,

przypuszcza, iż instrukcje, jakie otrzymał od Mussoliniego mają na celu doprowadzenie do równowagi w miejsce dzisiejszej chaotycznej niepewności. Instrukcje te odpowiadają dążeniom węgierskim. „Magyarsag” pisze: Jedyną koncepcją Mussoliniego, opierającą się na austriacko-węgierskiej unii celnej związanej z gospodarczymi interesami i aspiracjami politycznymi Włoch może doprowadzić do odbudowy doliny naddunajskiej, która, zdaniem dziennika, utrudnia Małą Ententę. Związek austro-węgierski odsunąłby a nawet uniemożliwił Anschluss.

Budapeszt, 22 lutego

Rokowania gospodarcze węgiersko-niemieckie, które trwały od kilku godzin, doprowadziły wczoraj do postanowienia układu przewidującego wzajemne korzyści dla eksportu obu krajów. W Austrii i Węgrzech utworzono komitety gospodarczych i politycznych przedstawicieli rządu, mające na celu przez bezpośredni kontakt z stroną przeciwną, usuwanie trudności i odpowiednich dróg dla ożywienia handlowych pomiędzy Węgrami i Niemcami.

Teatr Żydowski w Sali-Filharmonji
Tel. 213-84.

PO DŁUGICH OCZEKIWANIACH
gościnne występy znakomitych amerykańskich gwiazd

MAE SCHÖNFELD
IRVING JACOBSON

DZIS

piątek dnia 23 lutego o godz. 9.15 wiecz.
UROCZYSTA PREMIERA
największego przeboju scen amerykańskich granego na wszystkich scenach amerykańskich i europejskich z kolosalnym powodzeniem

„OJ AMERYKA”

JUTRO, sobota, dwa przedstawienia o godz. 4.15 i o 9.15. Powtórzenie premjery.
Bilety do nabycia w kasie Filharmonji.

Schacht przeciwko dewaluacji marki. Większość banków pod kontrolą rządu.

Berlin, 22 lutego.

Prezydent Banku Rzeszy dr. Schacht wygłosił na posiedzeniu centralnej komisji banków niemieckich przemówienie w którym m. in. oświadczył, że rząd nie zgodzi się na przymusowe obniżenie stopy procentowej.

Dr. Schacht ponownie wypowiedział się z naciskiem za utrzymaniem dotych-

czasowego paritetu marki niemieckiej i przeciwko wszelkim planom dewaluacji. Ciekawe było oświadczenie dr. Schachta, że 70 proc. kapitałów niemieckich banków akcyjnych o kapitale zakładowym powyżej 10 milionów marek znajduje się obecnie bezpośrednio lub pośrednio pod kontrolą państwa.

Kino „ROXY” ul. Narutowicza

DZIS I DNI NASTĘPNYCH!
Wstrząsający film współczesny najnowszej produkcji europejskiej 1934 r.

Madeleine RENAUD i Jean GABIN
w arcydziele filmowym p. t.

„TUNEL”

wg. głośnej powieści B. KELLERIANA
Arcydzieło zdarzające się raz na dziesięć lat

Nadprogram: Najnowszy tygodnik „Poczetek” o godz. 4-ej po poł. W niedzielę i święta od godz. 12-ej w południe

W Austrii zapanował faszyzm.

Socjalistów usunięto nie tylko z parlamentu i samorządu, ale i z wszystkich innych instytucji i urzędów.—Rząd zapewnia, że nie będzie stosował zasad rasizmu.—Ślady wojny domowej na ulicach Wiednia.

Wiedeń, 22 lutego.

Mimo wszelkich pozorów, życie w Austrii nie powróciło jeszcze do normalnego stanu obłączenia nie spowodowanego całkowitego uspokojenia. Nastrój w Wiedniu jest przygnębiony. I wiele jeszcze upłynie nim wszystko przed do równowagi.

Austria wstąpiła na nową drogę historycznego rozwoju. Przecież niewątpliwie już nie wróci. Ale czy będzie ta przyszłość?

Zeszła ze sceny austriacka socjalistyczna, która odegrała tak wielką rolę w życiu Austrii. Partii już nie ma. Wiedziono ją poza prawem, skonfiskowano jej majątek, unieważniono wszystkie mandaty socjal - demokratyczne, wywołano w parlamencie, jak i w sejmie, w dziedzinach i w radach miejskich, wodzowie — albo oplacili tragiczne wypadki życiem, albo znajdują się w emigracji i w więzieniach.

Samorząd wiedeński, w którym socjal - demokraci gospodarowali przez 12 lat, znajduje się obecnie pod dyktando rządami komisarza. Tak stało się z samorządami Linzu, Neustadtu i innych miast, w których socjal - demokraci mieli większość i odgrywali poważniejszą rolę. Związków zawodowych, które były dotychczas pod wpływem partyjnym, zostały sprowadzone do zera. Usunięto socjal - demokratów z rad szkolnych i kas chorych oraz związków społecznych wzajemnych, nawet z organizacji gimnastycznych i sportowych towarzystw śpiewających i muzykalnych, towarzystw kulturalnych i kół kształcących.

Wszystko to najbardziej radykalna „czyli” jaka można sobie wyobrazić. Wskazuje odbicie się ona na znacznej części ludności. Nie należy zapominać, że samymi tylko wiedeńskimi samorządami pracowało około 11.000 osób pracowników biurowych, inżynierów, elektryków, lekarzy, nauczycieli, mechaników, chemików itd.). Z małymi wyjątkami wszyscy oni należeli do partii socjal - demokratycznej. I obecnie wszyscy będą zastąpieni przez członków „Frontu Ojczyzny”, „Heimwehry” i „Chrześcijańsko - społecznej”.

To samo stanie się w szkołach, szpitalach, laboratoriach, wszelkiego rodzaju naukowych instytucjach, nie mówiąc już o urzędach państwowych, w których pracowało bardzo wielu członków partii.

Kancelarz Dollfuss oświadczył: — Nie są to rugy i represje partyjne. Ale musimy mieć pewność, że wszyscy urzędnicy pracują na oddanie naszej idei, idei wolnej, niepodległej Austrii, i zachowaniem jej wewnętrznego ustroju politycznego.

W Austrii zapanował faszyzm. Ale nie jest to skrajny i zdecydowany z nacjonalistycznym wodzów, księża Starhemera, który wyjaśnił już, jak charakter będzie miał ten faszyzm. Bez nienawiści i wyznaniowej. Nie dopuści ty socjal - demokratów ponownie do władzy. Nie dopuści do głosu również nazistów socjalistów.

Dziś, gdy burza już minęła, wychodzą na jaw bardzo interesujące szczegóły rewolucji. W austriackiej partii socjal - demokratycznej już dawno ścierały się dwa kierunki. Jeden bojowy, na którego czele stali Deutsch i O. Bauer — z nacjonalistycznym — na czele z burmistrzem Wiednia, Seltzem i Rennerem.

Deutsch i Bauer od pierwszej chwili wierzyli, że demokrację obronić można tylko przy pomocy siły. I od pierwszej chwili przewrotu realizowali to. Władzę w Austrii przejął Juliusz Deutsch. Wykorzystał on szeroko to, że w Austrii było dużo żołnierzy powracających z frontu w owym okresie zupełnego chaosu i nikt nie rejestrował i nikt nie in-

teresował się, co z nią się dzieje i gdzie ją przechowują.

Gdy socjal - demokraci musieli oddać władzę w państwie, Deutsch zorganizował związek obrony republiki. Były to doskonale wyćwiczone bojówki robotnicze. A wyekwipowanie ich było tak świetne, że istotnie mogli się oni ważyć na zbrojne wystąpienie.

W ciągu ostatnich miesięcy coraz częściej wylanała się w Austrii możliwość ustanowienia dyktatury faszystowskiej. Deutsch i Bauer uważali, iż jest już czas najwyższy, by nagłem wystąpieniem zdobyć znów władzę w państwie i powołać do życia rząd socjalistyczny. W ciągu stycznia i lutego nieprzerwanie odbywały się posiedzenia centralnego komitetu partii. Juliusz Deutsch i Otto Bauer domagali się natychmiastowego wystąpienia. Domagali się przygotowania generalnego strajku i wyjścia z bronią w rękę na ulicę. Ale wystąpili przeciwko temu Seltz i Renner. Obawiali się rezultatów i konsekwencji. Dzięki ich głosom i głosom ich zwolenników odsunęto sprawę zbrojnego po-

wstania. W przeciwnym wypadku miałyby ono miejsce już w styczniu i kto wie, z jakim rezultatem. 10 lutego odbyło się ostatnie posiedzenie centralnego komitetu i wówczas dopiero Seltz i Renner zostali przegłosowani. Postanowiono wystąpić zbrojnie. Ale Heimwehra Linzu wyprzedziła ich. Proklamowanie strajku generalnego nastąpiło już w chwili, gdy we wszystkich miastach lała się krew i grzmiały armaty.

Czynne już są szkoły, teatry, kina. Tramwaje i autobusy kursują normalnie. I tylko pozostałe na niektórych ulicach zasieki z drutu kolczastego przypominają o wypadkach, jakie rozegrały się przed kilku dniami.

Na peryferiach nieprędko o tem się zapomni. Cały szereg domów jest zniszczonych. Rozwalone są całe piętra, powyrwane ramy okienne, rozbite szyby. Większość domów miejskich jest tak zniszczona, że mieszkańcy w nich niepodobna. Setki rodzin pomieszczono w barakach, dopóki nie będzie przeprowa-

dzony remont generalny. A to jest sprawa jeszcze wielu miesięcy.

Przedstawiciele rządu twierdzą, że wiedeński samorząd, budując domy (mają one 65.000 mieszkań) nie zapomniał o bojowo - strategicznych celach. Miały tam być podziemne przejścia, schrony betonowe itd. Kazano nawet pójść tam i przekonać się. Poszedłem. Twierdzenia te są bardzo naćgnięte. Domy są żelazo-betonowe, ale nie oznaczają to zupełnie, że budowano je jako fortece, tylko ze względu na wytrzymałość. Podziemnych przejść niema. Są piwnice, jak we wszystkich domach. Być może to tylko, że połączone są one siecią korytarzów, nasiwa pewne podejrzania. Ale twierdzić nie kategorycznie nie można. Piwnice te zajęte były przez mieszkańców domów. Trzymano w nich węgiel, drzewo, stare graty. Inna rzecz, że piwnica z żelazo-betonu może służyć za schron w czasie działań zbrojnych. Przekonano się, że istotnie służyła. Ale czy budowano je specjalnie w tym celu?

N. T.

Zbrojne powstanie w Kłajpedzie

zamierzały wywołać organizacje niemieckie.—Prasa bije na alarm spowodu zagrożenia niepodległości Litwy ze strony hitlerowców.

MOSKWA, 22 lutego.

(PAT) „Izwiestia” zamieszczają na pierwszej stronie p. t. „Jawnie zagrożona niepodległość Litwy” depeszę z Kowna, donoszącą o szerokim rozwoju niemieckiej bojowej organizacji dywersyjnej na terytorium Kłajpedy. Organizacja ta ma istnieć od r. 1928 i ma być kierowana przez specjalnych wyznawców z Berlina i Monachium, tudzież przez niemiecki konsulat generalny w Kłajpedzie.

Działalność jej ożywiła się od czasu przewrotu narodowo-socjalistycznego. Jednocześnie „Izwiestia” przytaczają opinię organu Herrenklubu, czasopisma „Der Ring”, które atakuje Litwę za zlikwidowanie wspomnianej organizacji, wyrażając m. in. pogląd, że „niepodległe istnienie Litwy nie jest bezwzględnie koniecznością”.

BERLIN 22 lutego.
(PAT) Z Kowna donoszą urzędowo,

że sądzia śledczy zakazał z dn. 22 b. m. w okręgu kłajpedzkim obu partiom niemieckim: socjalistycznej wspólnocie ludowej oraz chrześcijańsko-socjalistycznej wspólnocie robotniczej wszelkiej działalności.

Zakaz ten uzasadniony jest tem, że OBA STRONNICTWA ZMIERZAŁY DO ODERWANIA OKREGU KLAJPEDZKIEGO OD LITWY NA DRODZIE ZBROJNEGO POWSTANIA.

Marsz „głodowy” na Londyn.

Bezrobotni znajdują się u bram stolicy.—Policja otrzymała polecenie, aby w żadnym wypadku nie użyła broni.

Londyn, 22 lutego.

Policja londyńska czwini na najbliższą niedzielę gorączkowe przygotowania, aby zapewnić stolicy ład i bezpieczeństwo. Zapowiedziane są bowiem w godzinach popołudniowych w Hyde Parku olbrzymie demonstracje z udziałem maszerujących w kierunku Londynu bezrobotnych, czyli t. zw. „pochodu głodomorów”. Pierwsi „głodomorzy” wyruszyli przed 4 tygodniami w liczbie 400 z Glasgow w Szkocji, prowadzeni przez posła niezależnej „Labour Party” Macdonalda. Grupa szkocka, która liczy 400 bezrobotnych i jest najliczniejsza, dotarła dziś wieczorem do północnych peryferii Londynu i zatrzymała się na przedmieściach Edmonton i Tottenham, gdzie silne oddziały policji strzegą porządku. Inne grupy również zbliżają się ku Londynowi, wśród nich grupa 50 kobiet, maszerujących z Derby. Ogółem w drodze

znajduje się 1200 bezrobotnych, którzy oczywiście sami, jako tacy, nie stanowią dla Londynu żadnego niebezpieczeństwa. Groźne mogą być natomiast objawy sympatii i odruchy solidarności ze strony bezrobotnych londyńskich, a zwłaszcza ze strony komunistów i ulegających coraz silniejszej radykalizacji zwolenników „Niezależnej Labour Party”, która właściwy pochód „głodomorów” zorganizowała i prowadzi.

Najważniejszym momentem tej demonstracji będzie zapowiedziany w południe wiec w Hyde Parku, który zapewne zgromadzi ponad 20.000 uczestników oraz wtorkowy pochód „głodomorów” do parlamentu, celem doręczenia Macdonaldowi petycji, żądającej polepszenia bytu bezrobotnych. Wobec zaburzeń, jakie ostatnio miały miejsce w Paryżu i Wiedniu, rząd brytyjski jest w najwyższym stopniu zainteresowany, aby demonstra-

cje bezrobotnych „głodomorów” nie wywołały krwawych ofiar.

W tym celu zostały przeprowadzone specjalne zarządzenia.

Cała umundurowana policja skoncentrowana będzie dokoła Hyde Parku. Demonstrantom nie mają być czynione żadne trudności, zwłaszcza w obrębie Hyde Parku. Policja otrzymała specjalny nakaz unikania konfliktów z tłumem i w żadnym wypadku nie ma użyć broni palnej. Posłowie Niezależnej Partii Socjalistycznej odbyli konferencję z ministrem spraw wewnętrznych i zapewnili go, że demonstranci nie będą prowokowali zaczepki z policją.

Charakterystycznym dla oceny sytuacji jest ostrzeżenie, jakie policja londyńska wystosowała do wielkich magazynów wzdłuż ulic, które będą przechodziły demonstranci, prosząc, aby właściciele sklepów usunęli z okien wystawowych wszystkie towary luksusowe, mogące specjalnie drażnić bezrobotnych, policja bowiem nie jest w stanie zapewnić bezpieczeństwa szyb wystawowych.

Dożywotnie uposażenie b. Prezydentów Rzplitej

Nowela do ustawy z r. 1928 przyjęta przez sejmową komisję budżetową

Warszawa, 22 lutego.

(B) Sejmowa komisja budżetowa rozpatrywała dzisiaj rano zgłoszony przez rząd wniosek o nowelę do ustawy z 1928 roku o honorowaniu dożywotniemi uposażenia ustępujących ze swego stanowiska Prezydentów Rzplitej.

Nowy projekt ustawy dostosowuje uposażenie dożywotnie b. Prezydenta Rzplitej do nowych norm uposażeniowych, obowiązujących od dnia 1 lutego r. b.

W ten sposób b. Prezydenci Rzplitej otrzymywać będą pensję miesięczną w wysokości 3000 zł., zamiast dotychczasowej pensji 1200 zł.

Ustawę przyjęto. Przepisy jej stosują się również do b. Naczelnika Państwa i do b. Prezydenta Stanisława Wojciechowskiego.

Pozatem komisja budżetowa sejmowej przyjęła zamknięcie rachunków państwowych za rok budżetowy 1931/32.

Moskwa, 22 lutego

Jak donoszą z Odessy, do portu tego przybył ostatnio pierwszy parowiec amerykańskich należący do towarzystwa „American-Export-Line”. Przywiózł on warsztaty i maszyny, przeznaczone dla fabryk sowieckich. Z Odessy zaś wywiezie do Ameryki towary sowieckie.

Z Nowego Jorku wyruszył niedawno do Odessy drugi parowiec amerykański, należący do tego samego towarzystwa.

Ze strony sowieckiej, okręt „Kim” będzie utrzymywał stałą komunikację pomiędzy Odessą a Nowym Jorkiem.

CZY DOLLFUSS ZWRÓCI SIĘ DO LIGI NARODÓW?

Masowe aresztowania trwają.—Przywódcy socjalistyczni osadzeni w obozie koncentracyjnym.

Nowe wyroki śmierci w Austrii.

Wiedeń, 22 lutego
W Linzu odbyła się dziś rozprawa przeciwko trzem robotnikom socjal-demokratycznym, oskarżonym o zamordowanie ppłk. Nadera i 2-ch żołnierzy płk. strzelców alpejskich. OSKARZENI SKAZANI ZOSTALI NA KARĘ ŚMIERCI. JEDEN Z NICH NAZWISKIEM BULGARI ZOSTAŁ STRACONY DZIŚ O GODZ. 17.30. Dwom innym zamieniono karę śmierci na dożywotnie więzienie

Wiedeń, 22 lutego
„Weltblatt“ donosi, że liczba osób aresztowanych za udział w ostatnich rozruchach, nieustannie wzrasta. Dziś wynosi ona już 800. Aresztowani przywódcy socjal - demokratyczni, przeciw którym nie toczy się śledztwo karne, internowani będą przez czas pewien w osobnym obozie koncentracyjnym.

Wiedeń, 22 lutego
Wczoraj opieczetowany został przez policję wiedeńską lokal stowarzyszenia robotników polskich „Siła”.
W ten sposób zostały rozwiązane trzy polskie stowarzyszenia robotnicze, a mianowicie: „Siła”, „Proletariat”, „Naprzód”.

Londyn, 22 lutego.
(PAT). Sprawa Austrii w dalszym ciągu żywo zajmuje prasę londyńską.
Dzienniki rozważają dzisiejszą wizytę Suvicha w Budapeszcie i jego zamierzo-

Nowy szef sztabu armii lotewskiej.

Ryga, 22 lutego
Na miejsce zmarłego przed paru dniami gen. Kalejsa, szefa sztabu armii lotewskiej, mianowany został gen. Hartman, który dotychczas zajmował stanowisko pierwszego zastępcy szefa sztabu Gen. Hartman liczy 52 lata. Do szkół średnich uczęszczał w Wilnie, gdzie również ukończył szkołę wojenną. Pożatem uczęszczał do akademii wojskowej w Petersburgu. Po wojnie światowej, jako jeden z pierwszych, powrócił do Łotwy i wziął udział w organizowaniu armii lotewskiej.

W latach 1919—1921 był attache wojskowym w Polsce, a następnie odkomenderowany został do francuskiej akademii wojennej. Od roku 1926 zajmował stanowisko pierwszego zastępcy szefa sztabu armii lotewskiej.

na wizytę w drodze powrotnej w Wiedniu i przypuszczają, że te dwie wizyty będą posiadały decydujące znaczenie dla ułożenia się stosunków austriackich,

zwłaszcza dla decyzji, jaką poweźmie Austria w sprawie przekazania sporu z Niemcami Lidze Narodów.

Ogłoszone ostatnio przez radio mona-

chijskie ultimatum Habichta znowu odwołało w rządzie austriackim chęć udania się pod opiekę Ligi, ale Włochy mają być temu stanowczo przeciwnie.

Prowizoryczny układ handlowy z Niemcami zakończy trwającą od 1925 roku wojnę celną.—

Węgiel polski na rynku niemieckim.

Warszawa, 22 lutego.
(B) Według wiadomości ze źródeł dobrane poinformowanych, podobno rokowania gospodarcze polsko-niemieckie, toczące się od blisko trzech miesięcy w Warszawie, zbliżają się ku końcowi. Zarówno Polska jak i Niemcy miały podobno zrezygnować z definitywnego zawarcia traktatu handlowego.

Celem dalszych pertraktacji jest tylko zawarcie polsko-niemieckiego układu prowizorycznego na podstawie cel autonomicznych, a to dlatego, aby niektóre wytwory przemysłu niemieckiego mogły wejść na rynek polski. Wzajemnie za to Polska otrzymałaby cła autonomiczne dla niektórych produktów rolniczych, a przede wszystkim ulgi przewozowe dla

transzytu polskiego, zwłaszcza przy wywozie z Hamburg.

W myśl tych projektów część polskiego eksportu a mianowicie przedewszystkiem węgiel i trzoda chlewna, byłby kierowane przez Hamburg z wszelkimi zastrzeżeniami, że transport służyłby natychmiast dalej i nie pozostawałby na rynku niemieckim.

Pozatem Niemcy byłoby gotowe opuścić na swój rynek wewnętrzny wien określony kontyngent węgla polskiego z Górnego Śląska.

W każdym razie nawet

PROWIZORYCZNY UKŁAD

DARCY ZAKOŃCZYŁBY TRWAJĄCĄ

OD 1925 ROKU WOJNĘ CELNĄ

i nie zaszkodziłby ani polskiemu procentowi przemysłowemu ani niemieckiej produkcji rolniczej w tym stopniu, mogłoby się to stać, gdyby już obecnie w trudnych warunkach gospodarczych w okresie utrudnionej wymiany handlowej międzynarodowej zawartoby traktat handlowy polsko - niemiecki.

Trzej generałowie-powstańcy zabici w Nikaragui w czasie walk z wojskami rządowymi.

Managua (Nikaragua) 22 lutego.
(PAT) Słynny przywódca powstańców nikaraguańskich generał Augusto Sandino został dziś zabity w walce z wojskami rządowymi w miejscowości Managua. Zabici również zostali brat generała Sokrates oraz generałowie Umanzor i Estrada.

Ogłoszony w tej sprawie komunikat rządowy stwierdza, że Santino i jego

najbliżsi współpracownicy zostali zabici wbrew wyraźnym instrukcjom prezydenta republiki, który zagwarantował im życie, o ile nie opuszczą miejscowości Managua.

Ze względu na popularność gen. Santino u szerokich warstw ludności zarządzono śledztwo o wydanie specjalnych zarządzeń mających na celu utrzymanie porządku.

Rokowania sowiecko-japońskie. Japonia idzie na ustępstwa.

Paryż, 22 lutego
Agencja Rengo donosi z Tokio, że ambasador sowiecki Jurenjew odbył konferencję z japońskim ministrem spraw zagranicznych Shirotu. Minister Shirotu przyjął warunki zaproponowane przez Jurenjewa w sprawie mianowa-

nia zastępców 6-ciu urzędników sowieckich, aresztowanych pod zarzutem nadużycia zaufania, a Jurenjew wyraził w imieniu rządu sowieckiego pragnienie podjęcia rozmów w sprawie kolei północno - mandżurskiej.

Ulubieniec publiczności **Gustaw Fröhlich**
ANNABELLA p. t.
„ŻYCIE JEST PIĘKNE“

niewidziany na ekranie od czasu filmu p. t. „KOMENDA SERC“, ukaże się obecnie w super-filmie najnowszej europejskiej produkcji wraz z niezrównaną

Wielka afera w elektrowni w Inowrocławiu

Inowrocław, 22 lutego
Jak się dowiadujemy, w elektrowni inowrocławskiej w Inowrocławiu zostały wykryte nadużycia, sięgające 12.000 zł.

W związku z tem aresztowana została długoletnia pracowniczka elektrowni, Helena Matuszewska, i były pracownik elektrowni, Piotr Lewandowski.

Obu aresztowanym zarzuca się systematyczną kradzież znaczków pieczętowanych. Bliższe szczegóły w związku na toczące się dochodzenie, trzymane są narazie w tajemnicy. Przemawiają one w jutrzejszym numerze.

Gdyby endecy rządzili... Fantazja, oparta na motywach narodowych.

Motto:
„Naszym celem: usunięcie żydów z Polski. Program nasz będzie wprowadzony stanowczo. W razie oporu użyjemy siły — policji lub wojska...“
(„Sztafeta“ — pismo narodowo-radykalne.)

Program zrealizowano. Usunięcie trzech milionów żydów było dla młodzieży narodowo - radykalnej prosto bagatelką. Najpierw, w myśl programu „Sztafety“ uświadomiono naród polski „o celach i roli żydostwa“, następnie zastosowano „rozdział i absolutny bojkot żydów“, wreszcie przyszła kolej na „przymusowe usunięcie ich po konfiskacie dóbr“.

Oczywiście, nie pominięto innych punktów programu. „Wszelkie węzły polsko - żydowskie zostaną rozcięte i w przyszłości uniemożliwione“ głosiła rezolucja z r. 1934. Wszelkie węzły zostały rozcięte, nad czym bardzo biadała p. Zuzanna Rabska, teściowa jednego z najgorliwszych propagatorów antysemityzmu na terenie parlamentu.

„Zmiana wyznania — głosił dalej program — nie zmienia sytuacji prawnej żyda. Żydzi powrócą do swoich na-

zwisk — zmiany i używanie imion i nazwisk aryjskich zostanie im zabronione“. Do realizacji tego punktu walnie przyczynili się m. in. p. Irena Pannenko, Stanisław Stroński, poseł Zalewski oraz cały szereg działaczy i publicystów obozu narodowego.

Kiedy ten potężny program został, punkt po punkcie, całkowicie przeprowadzony, przed rządzącym obozem narodowym wyrosło groźne zagadnienie: Co dalej?

Żyda w całym kraju nie można było dostać na lekarstwo. „Gazeta Warszawska“ robiła bokami — nie było o czym pisać. Młodzież narodowo - radykalna, nie mając już żydowskich szyb do wybijania, oddawała się grze w „klipę“ i demoralizującemu próżniactwu.

Doszło do tego, że w niektórych organach narodowych (sic!) ugodowi publicyści zaczęli domagać się coraz śmielej, aby rząd sprowadził z Palestyny niewielką partię osadników—Żydów.

Niebezpieczeństwo żydowskie po raz drugi zawisło nad Polską.

Wówczas—to, w tym historycznym momencie, jeden z najgenialniejszych przywódców Stronnictwa Narodowego

rzucił w naród spragniony walki — nowe niewyżyskane dotąd hasło: „Śmierć dziobatom“.

Dziobatych wprowadzie było niewiele, jak to udowodnił natychmiast pewien poznański antropolog, dziobaci różniąc się od wielu szyciej i łatwiej, niż ludzie o gładkiej cerze. Ta dysproporcja mogła mieć dla Polski jaknajgorsze następstwa. Obliczono, że za kilka tysięcy lat dziobaci stanowiąc będą olbrzymią większość.

„Dziobate niebezpieczeństwo“ postawiło na nogi cały naród. „Gazeta Warszawska“ zaczęła prosperować jak za najlepszych, żydowskich czasów. Raz po raz (tuż obok ogłoszeń dziobatych doktorów) pojawiały się wzmianki o tem, że „ubiegłej nocy znów wybito szyby w sklepie dziobatego“ i że „nieznani sprawcy zbiegli“. Obóz Wielkiej Polski wyciągnął z lamusa „olbrzymie zapasy proc, przy pomocy których walczyl ongiś, przez tyle lat, z niebezpieczeństwem żydowskiego zalewu.

Program Stronnictwa Narodowego streszczał się w paru punktach: 1) uświadomienie narodu polskiego o celach i roli dziobatych, 2) rozdział i absolutny bojkot dziobatych, 3) przymusowe usunięcie dziobatych po konfiskacie dóbr.

Rzecz prosta, wszystkie węzły polsko - dziobate zostały rozcięte, przy-

czem wyszło na jaw, że kilku posłów Stronnictwa Narodowego miało dziobaty te babki, że pewien publicysta z „Gazety Warszawskiej“ był dziobaty po karku, że pewien hetman Obozu Wielkiej Polski był żonaty z zamożną dziobata.

Nowy duch wstąpił w społeczeństwo. Zamiast dawnego hasła: „Bóg wstyd, ohyda! nie kupuj u żyda!“ powiły się na murach i parkanach napisy: „Swoją na swoje do swego! Nie kupuj dziobatego!“

Dziobaci bronili się z właściwym sobie tupetem. Organ dziobatych „Nasz wygląd“ raz po raz padał ofiarą zamachów bombowych ze strony patriotycznie nastrojonej młodzieży.

Po paru latach dziobaci skapitulowali. Zgodzili się na całkowitą konfiskatę dóbr i przymusową emigrację. Cały naród odetchnął z ulgą.

Niestety, spokój, który zapanował w kraju po wytepieniu dziobatych, nie w sobie zarodki apatii godzącej w życie społeczne.

I niewiadomo, czy się stało z nie szczęśliwą ojczyzną, gdyby nie to, że pewnego dnia na murach i parkanach pojawiło się nowe patriotyczne hasło: „Hańba zezowatym!“

Szczerbaty miecz Chrobrego obrócił się przeciwko zezowatym.

Jerzy Paczkowski

UCIECZKA Z DUZYCH MIESZKAN.

Jeden z objawów kryzysu gospodarczego. — Duże lokale nie znajdują amatorów. — Za małe mieszkanie znów trzeba płacić odstępne.

Budujmy domki dla naszych rodzin.

(s) Gdy przed dwoma laty na bramach domów w Łodzi ukazały się pierwsze kartki z napisem „Mieszkanie do wynajęcia”, zdawało się, że w tej dziedzinie stosunki ulegną zasadniczej zmianie. Nie było to oczywiście rozwiązaniem głodu mieszkaniowego. Ilość nowych domów nie wzrosła w odpowiednim stosunku do ilości mieszkańców, a przyrost normalny ludności był coraz większy. Ale zdawało się, że nastąpi pewne rozluźnienie ciasnoty mieszkaniowej i, co najważniejsze, zniknie odstępne, które, zrodzone w czasie wojny, było poważną bolączką.

Istotnie, zanotowano pewną poprawę pod tym względem. Komorne obniżyło się znacznie, niemal o 50 procent. Wolnych mieszkań było coraz więcej i dziwić się tylko można było, gdzie podziewają się dawni lokatorzy. Za mieszkanie 3-pokojowe w śródmieściu, za które jeszcze w roku 1928 żądano 600 dolarów „odstępne”, w roku 1931-32 żądano już tylko 200—300. Zdarzały się

też wypadki oddawania mieszkań zupełnie bez odstępne.

Ale już od roku nastąpiła znów radykalna zmiana. Obecnie obserwujemy charakterystyczne zjawisko: na bramach domów w dalszym ciągu widnieją kartki, głoszące o wolnych mieszkaniach, ale odstępne znów zaczęło wzrastać. Różnica jest tylko ta, że dotyczy ona mieszkań małych, zwłaszcza 2 i 3-pokojowych.

Przeprowadziliśmy na ten temat rozmowy z właścicielami domów i z pośrednikami mieszkaniowymi. Uwagi ich są bardzo interesujące, gdyż obrazują całokształt sytuacji w tej dziedzinie.

— Fakt ucieczki ludzi od dużych mieszkań, zaobserwowany już został dawno. Zwlekano z tem tak długo, jak długo aktualną była sprawa redukcji komornego. Gdy jednak mijał czas, a nadzieje te nie sprawdzały się, lokatorzy dużych mieszkań przyszli do przeświadczenia, że niema celu dalsze zwlekanie,

tembardziej, że komorne pochłaniało bardzo poważne kwoty.

Początkowo ucieczka z dużych mieszkań nie wywołała żadnego efektu. Ale już w krótkim czasie właściciele domów zorientowali się, że tracąc lokatorów z tych mieszkań, nie mogą znaleźć na ich miejsce innych. Największy popyt był na mieszkania 2—3-pokojowe. Względnym popytem cieszyły się jeszcze mieszkania 4-pokojowe. Ale o mieszkaniach większych nikt nie chciał słuchać. I wówczas właściciele domów poraz pierwszy zastanowili się nad

dobrowolną redukcją komornego.

Komorne za mieszkania 5, 6 i 7-pokojowe staniały tak dalece, że niemal wyrównały się różnice z mniejszymi mieszkaniem. Opowiadano nam, że w niektórych wypadkach właściciele domu biorą za mieszkania 5-pokojowe tyleż, a niekiedy mniej niż za 4-pokojowe,

Tyfus brzuszny w Łodzi.

Nie pijcie wody surowej, myjcie ręce przed jedzeniem.

(i) Ledwo uporano się w Łodzi z tyfusem plamistym, a już trzeba było skłonić baczną uwagę na tyfus brzuszny. W tym roku, niewątpliwie spowodowany fatalnych pogód, tyfus brzuszny stał się prawdziwą plagą. Groźny zwyczaj w okresie letnim, wygasł całkowicie zimą. W roku bieżącym jednak wybuchła stale w różnych dzielnicach miasta.

Postanowiono przeto przeprowadzić **najsukcesywniejszą kontrolę studzien w całej Łodzi.** Stwierdzono bowiem, że w wielu wypadkach, wskutek nieuczciwieciami dna betonem w studniach, woda zaskórna miesza się z odchodami z ustępów, co jest szczególnie groźne w domach nieskanalizowanych. Dotychczas zbadano 367 studzien, z których 53 zakwalifikowano do bezwzględnej i natychmiastowej naprawy.

Okazało się następnie, że ze 103 studzien woda nie nadaje się zupełnie do picia.

a z 54 studzien woda jest wręcz niebezpieczna dla zdrowia. 21 studzien zupełnie wobec tego zamknięto, w pozostałych zaś nakazano natychmiastową naprawę.

Lustracja studzien trwać będzie w dalszym ciągu, a równocześnie rozpocznie się skrupulatnie badanie dołów biologicznych, ustępów, śmietników i t. d.

W dzielnicach i domach, w których stwierdzono zarazę, stosowane są szczepienia ochronne oraz przymusowe kąpiele. Jednym słowem władze zdrowotne znów rozpoczynają poważną walkę z tyfusem brzuszny.

Przypomnieć trzeba, że tyfus brzuszny jest nie mniej groźną chorobą, niż plamisty. O ile jednak przy tyfusie plamistym rozsądkiem choroby są wszy o tyle przy plamistym — brud. Nieczyste po karmy, brudne ręce — oto co sprzyja powstawaniu tej choroby. W interesie ludności jest, by zwrócić na to uwagę i dopomóc do zwalczenia zarazy.

Ułaskawienie Blachowskiego zabójcy dyrektora Zakładów Zyrardowskich.

Pan Prezydent Rzeczypospolitej postanowił złagodzić karę, orzeczoną przez sąd dla Juliana Blachowskiego, zabójcy dyrektora Zakładów Zyrardowskich, Gastona Köhlera.

Zamiast czterech lat, Blachowski odsiedzi w więzieniu „tylko” dwa lata. Połowa kary została mu z mocy decyzji Głowy Państwa darowana. W dniu 27 kwietnia r. b. Julian Blachowski znajdzie się znów na wolności.

Decyzja P. Prezydenta spowodowana została szeregiem okoliczności łagodzących, jak udział Blachowskiego w ruchu niepodległościowym, zsyłka na katorgę i t. p.

Nienaganne sprawowanie się Blachowskiego w więzieniu również zażyło na postanowieniu złagodzenia mu kary.

Wady ustawy scaleniowej zostaną usunięte drogą uchwalenia nowell.

(i) Przed kilku dniami, gdy p. wiceminister opieki społecznej Kazimierz Duch bawił w Łodzi, przyjął on delegację Z. Z. Z., która wskazała na szereg wad w ustawie scaleniowej i prosiła, by te niedokładności zostały usunięte w drodze nowelizacji ustawy. P. minister przyrzekł delegacji, iż postulaty jej będą spełnione i polecił złożyć sobie specjalny memoriał, w którym wymienione byłyby wszystkie zarzuty.

Memoriał został już wysłany do Warszawy.

Jak się dowiadujemy, w początku przyszłego tygodnia udaje się do Warszawy

specjalna delegacja Z. Z. Z., która uda się do ministerstwa opieki społecznej, by omówić wszystkie sprawy, związane z ubezpieczeniem. Jak nas poinformowano, w pierwszym rzędzie poruszoną zostanie sprawa **wolnego wyboru lekarza w ubezpieczalni** — postulat, który już dawno wysuwany był przez organizacje zawodowe. Następnie omówiona będzie sprawa **dopłat za leczenie i lekarstwa**, przyczem Z. Z. Z. prosić będzie o zawieszenie działania tego przepisu ze względu na wyjątkową nędzę wśród robotników łódzkich.

Dodatkowa komisja poborowa.

W środę, dnia 28 lutego r. b. od godziny 8 rano w lokalu wydziału woj. skowo-policyjnego Zarządu miasta Łodzi przy ulicy Piotrkowskiej 165 urzędować będzie dodatkowa komisja poborowa dla P. K. U. Łódź-Miasto II.

W dniu tym winni się zgłosić na komisję poborowy rocznika 1912 i starsi, którzy dotychczas nie zgłosili się do przeglądu wojskowego i nie posiadają uregulowanego stosunku do służby wojskowej, zamieszkałi na terenie 1, 4, 6, 7, 10, 12, 13 i 14 komisariatu P. P. oraz ci którzy otrzymali imienne wezwania z łódzkiego starostwa grodzkiego.

Dużury aptek.

Dziś w nocy dyżurują następujące apteki: K. Lejnwebra (Plac Wolności 2), Sulek (Młynarska 1), W. Danielecki (Młynarska 127), A. Perelmana (Cegielińska 32), J. Cymera (Wólczanka 37), Sulek, F. Wójcicki (Napiórkowskiego 27).

Luty	Dziś Piotra Damjana
23	Jutro Macieja Apost.
Plątek	
Wschód słońca	6.36
Zachód słońca	17.02
Wschód księżyca	10.58
Zachód księżyca	4.14
Długość dnia	10.30
Przybyło dnia	9.15

Lekarstwa z aptek

Koszt Ubezpieczalni społecznej

W dniach najbliższych wejdzie w życie rozporządzenie ministra opieki społecznej w sprawie opustu od cen leków w takse aptekarskiej za lekarstwa wydawane na koszt ubezpieczalni społecznych.

Zgodnie z treścią rozporządzenia, lekarstwa i środki opatrunkowe, wydawane na koszt ubezpieczalni społecznej, apteki obowiązkane są odliczać od cen przewidzianych w takse aptekarskiej 25 procent od cen leków przepisanych w formie recepty, 10 procent od cen środków leczniczych nie przepisanych w formie recepty (sprzedawane odrębnie) oraz 10 proc. od cen preparatów farmaceutycznych i środków opatrunkowych.

Rachunki miesięczne wystawiane przez apteki ubezpieczalni społecznej winny regulować w ciągu 30 dni.

Dziecko-podpalacz

8-letni chłopiec spowodował pożar.

(gr) Przy ul. Nawrot 100 wybuchł dzisiaj pożar. Nie bacząc na to, że ominięto materiałny, jakie poniosł właściciel mieszkania Jan Maciejewski, nikt z rodziny nie uciekł, pożar ten spowodowany został przez 8-letniego chłopca, który włożył do pieca kawałek papieru.

Chłopiec, pozostawiony bez opieki, padł na myśl wyręczenia matki i sam próbował się do palenia w piecu.

Lokatorzy domu, zaalarmowani dymem, wbiegli do mieszkania i, wywołując się z okien mieszkania Maciejewskiego, wezwali straż ogólną. Trzeci oddział straży, po półgodzinnej akcji, pożar ugasił. Straty wyniosły około 800 złotych. Oto skutki pozostawiania dzieci bez opieki.

Oszust-akwizytor

Władczy agent pism warszawskich.

(gr) Władze śledcze poszukują sprytnego oszusta, który podając się za akwizytora dwóch wydawnictw warszawskich, zjawiał się między innymi do Łódzkiego Wilczyńskiego, zam. przy ul. Roźniarskiej 93 i zdołał go namówić na numerację pisma, na ogłoszenie w „Gazecie Warszawskiej” i na zamówienie książki. Na poczet zlecenia Wilczyński wpłacił rzekomemu agentowi, który podawał się za Aleksandra Pilich, pewną sumę. Reszta miała być wypłacona, jak zwykle w takich wypadkach, przy wykonaniu zlecenia.

Po kilku dniach, gdy ani dziennik nie nadchodził do Wilczyńskiego, ani ogłoszenia nie ukazały, a książka również nie nadchodziła do administracji pisma z reklam. Okazało się, że Pilich jest w Warszawie i nie podawał, nieznany.

Wilczyński powiadomił o tym fakcie władze.

Przed owym rzekomym akwizytorem przestrzegamy wszystkich.

Dużury aptek.

Dziś w nocy dyżurują następujące apteki: K. Lejnwebra (Plac Wolności 2), Sulek (Młynarska 1), W. Danielecki (Młynarska 127), A. Perelmana (Cegielińska 32), J. Cymera (Wólczanka 37), Sulek, F. Wójcicki (Napiórkowskiego 27).

„Zarząd miejski w Łodzi”.
Oficjalna nazwa naszej gminy.

(i) W dniu wczorajszym ustalona została, na skutek zarządzenia ministerstwa spraw wewnętrznych, nowa nomenklatura w samorządzie łódzkim. Nazwa gminy miejskiej m. Łodzi brzmić będzie odąd oficjalnie: „Zarząd miejski w Łodzi”. Natomiast przyszłe kolegium członków zarządu miejskiego, wyłonione z wyborów, a więc prezydent, wiceprezydenci i ławnicy, nosić będzie nazwę „Magistrat”. Posiedzenia członków zarządu miasta nosić będą miano posiedzeń magistratu.

Umorzenie należności
za leczenie w szpitalach miejskich.

(i) Wczoraj do komisarza rządowego m. Łodzi, inż. Wojewódzkiego wpłynął wniosek wydziału zdrowotności publicznej o umorzenie należności za leczenie w szpitalach miejskich od szeregu osób, które nie są w stanie należności tych uiszczyć. Wielokrotne monity nie odniosły skutku, a jak stwierdzili funkcjonariusze miejscy, stan majątkowy tych b. pacjentów jest tak opłakany, że ściganie ich od nich należności jest zupełnie niepodobnym.

Wobec powyższego komisarz rządowy postanowił umorzyć sumę zł. 21.585 należną od chorych za leczenie w prewentyrium dla gruźlików w Łągiwnikach oraz sumę zł. 40.444 za leczenie chorych w sanatorium w Łągiwnikach.

Nasz reporter zanotował...

W mieszkaniu rodziców przy ulicy Staszica Nr. 12 usiłowała pozabawić się życia przez zatrucie sublimatem, 17-letnia Janina Gwiazdowska. — Desperatce udzielił pomocy lekarz pogotowia i w stanie osłabionym przewiózł ją do szpitala. Powodem rozpaczliwego kroku był zawód miłośny.

Na ulicy Rzgowskiej najechał samochód na przechodzącą przez jezdnię 61-letnią Katarzynę Jankowską, zamieszkałą przy ulicy Kuroczki Nr. 45 (Chojny).

Niewiasta odniosła okaleczenia głowy i rąk. Po nałożeniu opatrunku lekarz pogotowia przewiózł ją do domu.

Na cmentarzu żydowskim na Dołach znaleziono między grobami zwłoki 5-miesięcznego dziecka. — Zwłoki przesłano do prosektorjum, powiadomiona zaś policja wdrożyła dochodzenie.

Na Bałuckim Rynku zasłabła z głodu i wycieńczenia 54-letnia bezdomna i bezrobotna Anna Stefańczyk. Chorej udzielił pomocy lekarz pogotowia i przewiózł ją do szpitala przy ulicy Zakątnej.

Na ulicy Pabjanickiej najechany został przez samochód 14-letni Artur Kwasiński, zamieszkały w Rudzie Pabjanickiej przy ulicy Goplańskiej 12. Chłopiec odniósł złamanie prawej nogi oraz ciężkie obrażenia zewnętrzne. Pogotowie ratunkowe przewiozło ranne do szpitala okręgowego. Szofer w zamieszaniu zbiegł.

W klatce schodowej domu przy ulicy Nowej Nr. 54, upadła lokatorka 28-letnia Janina Kobza, odnosząc złamanie przedramienia oraz okaleczenie głowy. Rannej udzielił pomocy lekarz pogotowia i przewiózł ją do lecznicy w stanie ciężkim.

W sieni domu przy ulicy Orlej Nr. 3, znaleziono podrzutka płci żeńskiej, liczącego około 4-oh miesięcy. Dziecko przesłano do miejskiego domu wychowawczego przy ul. Tramwajowej.

W klatce schodowej domu przy Placu Wolności Nr. 2 znaleziono porzucone dziecko płci męskiej, liczące około 2 miesięcy.

Wreszcie w wydziale opieki społecznej zarządu m. Łodzi przy ulicy Zawadzkiej Nr. 11 podrzucono dwoje dzieci, — Jakiś osobnik pozostawił 8-letniego chłopca, którego przesłano do przytułku. Poza tym nieznaną kobietą podrzuciła swe dziecko płci męskiej, liczące około 6 tygodni.

Do mieszkania Szosła Terkeltauba, przy ulicy Południowej Nr. 29, nocy wczorajszej własniali się nieznani sprawcy i skradli różne przedmioty, wartości 800 zł.

Antoni Polak, zamieszkały w Łęczycy, zameldował, że z piwnicy przy ul. Żeromskiego Nr. 30 skradziono mu 6.000 łg. cebuli, wartości około 2.000 zł.

Basia Kutas, zameldowała, że z szafki reklamowej przed jej sklepem na ulicy Piotrkowskiej Nr. 81 skradziono imitację biżuterii, wartości 500 złotych.

Ze strychu domu przy ulicy Napierkowskięgo Nr. 47 skradziono na szkodę lokatorki tegoż domu Marij Linięckiej suszącą się bieliznę, wartości 980 złotych.

Z mieszkania Mikołaja Kopyzińskiego w Langówku, przy ul. gen. Sowińskiego Nr. 4, nieznani sprawcy skradli futro, wartości 1000 zł. Dochodzenie doprowadziło do odnalezienia futra, które zostało już poprute. Sprawców dotąd nie ujęto.

Z mieszkania Kazimierza Andrzejewskiego przy ulicy Wrześnińskiej 15 nieznani sprawcy skradli garderobę i bieliznę, wartości 1200 zł.

Falszował książeczki P. K. O.
i podejmował w Warszawie, Poznaniu
i t. p. większe sumy.

Przed trzema dniami do Urzędu Pocztowego Łódź I zgłosił się jakiś jegomość, który przedstawił książeczkę P. K. O. na nazwisko Franciszka Kozłowskiego, elektrotechnika, zamieszkałego w Warszawie przy ulicy Śliskiej 22.

Urzędnik, dokonywujący wypłat, po wziął pewne podejrzenie i zażądał od do mniemanego Kozłowskiego legitymacji osobistej.

Kozłowski wyjaśnił, że przybył z Warszawy czasowo do Łodzi, że jest elektrotechnikiem, zatrudnionym na etacie Ministerstwa Spraw Wojskowych i potrzebuje na wydatki w Łodzi 100 zł.

Przedstawił równocześnie legitymację na nazwisko elektrotechnika Kozłowskiego

Mimo to urzędnik, mając pewne wątpliwości, oświadczył Kozłowskiemu, by zatrzymał się, a wypłata za kilka minut zostanie uskuteczniiona, sam zaś udał się do dyrektora.

Skomunikowano się niezwłocznie z Warszawą, gdzie z centrali PKO wyjaśniono, iż podobna książeczka na nazwisko Franciszka Kozłowskiego nie była wystawiana i jest fikcyjna.

Wobec tego zawiadomiono policję, która rzekomego Kozłowskiego zatrzymała. Władze śledcze zainteresowały się bliżej osobą Kozłowskiego. Ustalono, że jest to faktycznie 22-letni Edward Kozłowski, zamieszkały w Warszawie przy Placu Zamkowym 3/5.

W czasie rewizji znaleziono przy Kozłowskim jeszcze jedną książeczkę P. K. O., opiewającą również na 200 zł. na nazwisko Henryka Kaczorowskiego, zamieszkałego w Warszawie, przy ulicy

Mostowej 23, woźnego Ministerstwa Spraw Wojskowych.

Dalej znaleziono przy nim trzy legitymacje: na nazwisko kaprała Edwarda Kozłowskiego, zamieszkałego w Warszawie przy Placu Zamkowym 3/5, drugą na nazwisko woźnego Ministerstwa Henryka Kaczorowskiego (Warszawa, Mostowa 23) i trzecią na nazwisko Kozłowskiego, którą już zatrzymano na poczcie.

Wszystkie trzy legitymacje okazały się sfalszowane.

Badany Kozłowski przyznał się do sfalszowania książeczek oszczędnościowych PKO oraz legitymacji. Wyjaśnił, że współdziałał z nim jego kolega Stanisław Wasilewski, zamieszkały w Warszawie przy ulicy Rymarskiej 4.

Ustalono, że Kozłowski skradł blankiety książeczek oraz blankiety legitymacji, które ostepłował i następnie używał dla wystawiania fałszywych legitymacji. Poza tem sfalszował stemple i wy stawiał sobie odpowiednio książeczki oszczędnościowe, wpisując w nich potrzebne do podjęcia sumy. Książeczki wystawił: jedną jako Urząd Warszawa I, drugą jako Warszawa V.

Następnie zainkasował w różnych urzędach pocztowych na terenie Warszawy po 100 zł., a następnie przeniósł się do Poznania, gdzie również podjął kilkakrotnie po 100 zł., a stamtąd do Łodzi, gdzie jednakże został zdemaskowany.

Wobec takiego stanu rzeczy Kozłowskiego osadzono w więzieniu, a równocześnie powiadomiono policję warszawską, która zatrzymała Stanisława Wasilewskiego, jako współwinnego.

„Odstępne” za posadę dozorcę.
Sad skazał Frajmanów na 8 mies. więzienia.

(as) W wydziale karno - odwoławczym sądu okręgowego rozpatrywał wczoraj sędzia Tuszwski niezwykle charakterystyczną sprawę.

Na ławie oskarżonych zasiadli Izrael Blima i Abram Frajmanowie — właściciele domów przy ul. Śródmiejskiej 81, Sienkiewicza 22 i trzech innych nieruchomości oraz ich domownik I. Biatman pod zarzutem bezprawnego pobierania kaucji od kilku dozorców, których kolejno angażowali do swej nieruchomości przy ul. Śródmiejskiej 81.

W roku 1932 dozorcą domu Frajmanów był Robert Rulke, który przed wprowadzeniem się wpłacił Frajmanom t. zw. kaucję w wysokości 300 zł. Po krótkim czasie Frajmanowie zwolnili Rulkego, pieniądze mu nie zwrócili i przyjęli nowego dozorcę, Rutkowskiego. Rutkowski wpłacił już tysiąc złotych. Ponieważ Rulke nie dostał swych pieniędzy — nie uważał za właściwe się wyprowadzić. Rutkowski został po pewnym czasie również wymówiony i kaucji również nie dostał, wobec tego został w swem mieszkaniu. Po nim przy-

szła kolej na Franciszka Olczyka, którego następcą był dozorca Żak.

Tutaj wdała się w tę sprawę policja. Frajmanowie, którzy w międzyczasie zostali pozwani przed sąd pracy z tytułu owych spraw ze swemi dozorcami — stanęli jako oskarżeni przed sądem grodzkim. Wraz z nimi znalazł się na ławie oskarżonych ich pomocnik i przyjaciel „domu”, Biatman.

Sąd grodzki skazał Frajmanów na osiem miesięcy, a Biatmana na cztery miesiące więzienia.

Od tego wyroku skazani odwołali się do sądu wyższej instancji.

Obronę wnosili adw. Kobyliński i Herman. W charakterze biegłych zeznawali przedstawiciele zrzeszeń właścicieli nieruchomości, którzy stwierdzili, że pobieranie odstępnego za posadę dozorcę jest przyłete.

Sąd stanął jednak na stanowisku, że oskarżeni dopuścili się przestępstwa i wyrok sądu grodzkiego zatwierdził, zwalniając jedynie od winy i kary Biatmana, który był tylko wykonawcą woli właścicieli nieruchomości.

„Męski” dom schadzek w Wilnie
Policja wykryła jaskinię rozpusty, której mieszkańcami
byli małoletni chłopcy

Wilno, 22 lutego. Po dłuższej obserwacji policja wileńska wykryła dom schadzek, w którym spotykali się — homoseksualni mężczyźni.

Niepowszednia ta jaskinia rozpusty mieściła się na Zarzeczcu. Właściciel

sprowadzał do „zakładu” małoletnich chłopców, z którymi „goście” odbywali orgie.

Ze względu na toczące się śledztwo szczegóły tej ohydnej afery trzymane są narazie w tajemnicy.

Z całego świata nadchodzą wiadomości o niezwykłym sukcesie nowego filmu LUBICZA z udziałem Gary Coopera, Fred. Marcha i Miriam Hopkins p. l.

„SZTUKA ŻYCIA”
Grand - Kino 2 -gi tydzień rekordowego powodzenia filmu
„Wielka Księżna Aleksandra”
Początek o godz. 4-ej.
z MARJA JERITZA I SZOKE SZAKALLEM w rol. głównych.
Nadprogram: Tygodnik „Paramountu” i „P. A. T.”

Dokąd pójść wieczorem?

TEATR MIEJSKI — o godz. 8.45 „Kobiety interesy”.
TEATR POPULARNY (Ogrodowa nr. 18) — o godz. 8.15 „Grzeszna noc”.

CASINO — „W twoich ramionach”.
GRAND-KINO — „Wielka Księżna Aleksandra”.
MUZA — „Zalazana Melodia”.
ROXY — „Tunel”.

CAPITOL — „Zaledwie wczoraj”.
CORSO — „Nowoczesny Robinzon” i „Jedź bez trwogi”.

CZARY — „Sprawca nieznan”.
PRZEDWIOSNIE — „Kawalkada”.
RAKIETA — „Bunt Młodzieży”.

SZTUKA — „Dziś żyjemy”.
ZACHĘTA — I. Pieśń serca, II. Pozwól nam żyć.

PALACE — „Niewidzialny człowiek”.
METRO — „Buster Keaton jako pośrednik miłości”.

ADRIA — „Buster Keaton jako pośrednik miłości”.

OSWIATOWY — „Pieśń nad pieśniami”.
I. P. S. — PARK SIENKIEWICZA — Wystawa drzeworytów p. n. „Sowiety i Polska”.

CASINO
dziś
Jean Harlow
Clare Gable
w filmie
W twoich ramionach
Nadprogr. Aktualności Foxa.
Do godz. 6.30 CENY ZNIŻONE
Bilety bezpl. i ulgowe nieważne

Pabjanice.
KONFERENCJA KIEROWNKÓW SZKÓL
W środę, dnia 21 lutego r. b. w szkole Górniczej w Pabjanicach odbyła się konferencja kierowników szkół powszechnych m. Pabjanice. Na konferencję tę przybył p. inspektor oświaty powiatowej p. Krawczyk i instruktor oświaty powiatowej p. Ławicki. Konferencja poświęcona była sprawie wychowania fizycznego w szkołach oświaty powiatowej.

PRZYGOTOWANIA DO WYBORÓW.
Wczoraj w lokalu B.B.W.R. odbyło się organizacyjne posiedzenie komitetu wyborczego bloku. W Komitecie reprezentowane są wszystkie organizacje prowadzące przez swoich przedstawicieli. Liczne organizacje delegowały do komitetu po dwu przedstawicieli, mniejsze — po jednym. Przewodniczącym komitetu został wybrany p. dr. Eichler. Powołano komisję finansową, która zajmie się zgromadzeniem potrzebnych na wybory funduszy. Omawiano również sprawę kandydatur do rady miejskiej i ustalono, że osób ma przedstawić każda organizacja. Na kandydatów do rady. Ustalono również akcję propagandową prowadzić będzie samorządowa bloku.

ZE ZWIĄZKU STRZELECKIEGO.
Zwołane w ubiegłym tygodniu zebranie ogólnego członków Związku Strzeleckiego celem dokonania wyboru nowego prezesa, wybrano p. Freizlera, długoletni pracownik tej organizacji.

NOWA ORGANIZACJA MŁODZIEŻY.
Powołana do życia organizacja młodzieżowa, przyciągająca energicznie do pracy. Przewodniczącym wynajęto piękny lokal przy ul. Kilińskiego Nr. 11, składający się z pięciu osobnych pokoi. W lokalu tym mieścić się będzie wzorowa świetlica z własną czytelnią, biblioteką, radio i t. p. Czynnione są przygotowania do zorganizowania chóru młodzieżowego, który poprowadzi prof. p. Januszewicz. Absolwent konserwatorium warszawskiego. Do O.M. P. przyjmowani są tylko absolwenci siedmioklasowych szkół powszechnych. Będzie to jedna z najliczniejszych organizacji młodzieżowych.

Łódź tonęła w brudzie i długach

Interesujący referat p. komisarza Wojewódzkiego o sytuacji finansowej miasta. — Uporządkowany i zrównoważony budżet.

Musimy wyciągnąć samorząd z bagna.

Dnia 21 lutego br. odbyło się w lokalu Rady Grodzkiej BBWR w Łodzi, przy ulicy Przejazd 36 zebranie informacyjne, poświęcone sprawom budżetu m. Łodzi, preliminowanego przez obecny zarząd miasta.

Budżet referował komisarz rządowy p. inż. Wojewódzki, który zapoznał słuchaczy z całokształtem gospodarki miejskiej. Jak to wynikało z referatu, popartego danymi cyfrowymi, w chwili objęcia rządów w lipcu ub. roku, budżet poprzedniego zarządu wykazywał poważne przekroczenia. Niedobór w budżecie administracyjnym wykazywał zgórą

80.000 zł. Pierwszą zatem troską komisarza Wojewódzkiego było zrównoważenie budżetu, przyczem nie chcąc uciekać się do redukcji personelu, trzeba było pokryć niedobór jaknajdalej idącymi oszczędnościami rzeczowymi, co w znacznej mierze zostało już uskutecznione. Nad wypełnieniem tych zadań czuwać powołany w nowym składzie Urząd Kontroli.

Na budżecie m. Łodzi ciąży poważnie, nieogłębnie zaciągnięta pożyczka 2 milionów dolarów złotych am., zaciągnięta w Banku Gospodarstwa Krajowego w roku 1928 na 10 proc., przyczem

poprzedni zarząd miasta ani razu nie zapłacił przypadających procentów, Suma procentów narosła do poważnej kwoty 8 milionów zł., przyczem 1 milion wynoszą same odsetki składane. Obecnie na podstawie porozumienia z Bankiem Gospodarstwa Krajowego spłacanie zaległych procentów rozłożone zostało na raty z tem, że miasto płacić będzie 150.000 zł. miesięcznie.

Pozatem część narosłych odsetek składanych została anulowana, część zaś sumy udało się przenieść pod pozycję Funduszu Budowlanego, podlegającego oprocentowaniu 4 i pół proc. Głównym zatem zadaniem obecnego Zarządu miasta jest sprawa uporządkowania zaległości miejskich, celem uniknięcia przykrych niespodzianek i gromadzenia odsetek.

Jednym ze środków, prowadzących do zrównoważenia budżetu jest sprawa redukcji personelu, która spadła jako wielki obowiązek na komisarza rządowego, stanowiąc przykry spadek po poprzednich władzach miejskich, które bez żadnego uzasadnienia i potrzeby przyjęły cały zastęp nowych pracowników, najczęściej nie wykazujących dostatecznych kwalifikacji.

Budżet preliminowany na rok 1934/35 przewiduje zatrudnienie znacznej liczby robotników sezonowych.

pryczem roboty rozpoczęte będą b. wcześnie, bowiem już w maju i trwać będą około 7 miesięcy, aby nie popełniać błędów poprzednich władz miejskich i nie pozbawiać robotników praw do zasiłków.

W pozycji budżetowej obejmującej wydział oświaty i kultury nie można rościć większych oszczędności. Udało się jednak uczynić przez zamianę części lokali szkolnych na bardziej odpowiadające wymogom higieny, przyczem uzyskano niższy czynsz komorniany.

Jednym z donioślejszych posunięć była sprawa obniżenia czynszu w domach na Polesiu Konstantynowskim,

który przestał konkurować z cenami mieszkań, w mieście, biorąc pod uwagę koszt komunikacji.

Sprawa komunikacji miejskiej została z dyr. tramwajów załatwiona w ten sposób, że w br. zostanie wybudowana nowa linja na ul. Łagiewnickiej, a istniejąca przy ul. Narutowicza zostanie przedłużona do ul. Zagajnikowej.

Pozatem przez zmniejszenie kosztów administracyjnych gazowni uda się obniżyć ceny gazu od 10 do 12 proc.

Największymi bodaj bolączkami Łodzi są sprawy bruków i wodociągów. Obie te sprawy wążą się z sobą, albowiem nie podobna myśleć o trwałem urządzeniu nawierzchni ulic, dopóki się do wykonania jakiegokolwiek roboty ziemnej przy zakładaniu wszelkiego rodzaju przewodów. Plan budowy wodociągów oraz budowy własnej klinkierni w majątku miejskim Rzewie został opracowany. Inwestycje te jednak nie mogą być rozpoczęte przez zarząd komisyjny, jako tymczasowy.

To szczegółowe ekspozycje wzbudziły żywe zainteresowanie, czego dowodem była dłuższa dyskusja, w której m. in. udział brali pp. profesorowie Biłski i Jakóbczyk, p. poseł Wolczyński, p. Pfeiffer i mgr. Janowski. Na wszystkie zgłoszone pytania p. kom. Wojewódzki udzielił wyczerpujących odpowiedzi.

Palowery artystyczne

recznej roboty na drutach i szydełkowe najnowsze modele wiedeńskie i paryskie.
Ceny przystępne.
LILI HIRSZMAN.
Kilidzkiego 14. 2 piętro.
Dojazd tramwajami Nr. 4, 8 i 14.
Tel. 148-21

każdym kraju — inna bajka

wpłynąć na wyobraźnię dziecka, jego charakter i sposób myślenia. — We Francji uczą dzieci wytrwałości, w Rosji solidarności, a w Polsce — ofiarnej miłości.

Audycje radiowe dla dzieci.

Ważnym elementem w godzinach popołudniowych w szkołach Grodzkiej BBWR są audycje radiowe dla dzieci. Na jedną godzinę radio jest dla dorosłych przy odbiorze zasiadają najmłodszy radiosluchacz.

Wszystkie niemal radiostacje w Łodzi nadają audycje, przeznaczone dla dzieci. Na jedną godzinę radio jest dla dorosłych przy odbiorze zasiadają najmłodszy radiosluchacz. Niechętnie słuchają rozmów i muzyki. Wolą muzykę. Gdy ich coś nie interesuje, szukają na innej falce, mogą wybierać. Znają tylko muzykę i słuchają od początku do końca.

W audycjach dla dzieci widzi się psychologów, którzy starają się w jakiś sposób spolegliwie zbliżyć do najmłodszych pokoleń. W audycjach dla dzieci widzi się psychologów, którzy starają się w jakiś sposób spolegliwie zbliżyć do najmłodszych pokoleń.

W audycjach dla dzieci widzi się psychologów, którzy starają się w jakiś sposób spolegliwie zbliżyć do najmłodszych pokoleń. W audycjach dla dzieci widzi się psychologów, którzy starają się w jakiś sposób spolegliwie zbliżyć do najmłodszych pokoleń.

W audycjach dla dzieci widzi się psychologów, którzy starają się w jakiś sposób spolegliwie zbliżyć do najmłodszych pokoleń. W audycjach dla dzieci widzi się psychologów, którzy starają się w jakiś sposób spolegliwie zbliżyć do najmłodszych pokoleń.

W audycjach dla dzieci widzi się psychologów, którzy starają się w jakiś sposób spolegliwie zbliżyć do najmłodszych pokoleń. W audycjach dla dzieci widzi się psychologów, którzy starają się w jakiś sposób spolegliwie zbliżyć do najmłodszych pokoleń.

We Francji.

W audycjach dla dzieci widzi się psychologów, którzy starają się w jakiś sposób spolegliwie zbliżyć do najmłodszych pokoleń. W audycjach dla dzieci widzi się psychologów, którzy starają się w jakiś sposób spolegliwie zbliżyć do najmłodszych pokoleń.

W audycjach dla dzieci widzi się psychologów, którzy starają się w jakiś sposób spolegliwie zbliżyć do najmłodszych pokoleń. W audycjach dla dzieci widzi się psychologów, którzy starają się w jakiś sposób spolegliwie zbliżyć do najmłodszych pokoleń.

W audycjach dla dzieci widzi się psychologów, którzy starają się w jakiś sposób spolegliwie zbliżyć do najmłodszych pokoleń. W audycjach dla dzieci widzi się psychologów, którzy starają się w jakiś sposób spolegliwie zbliżyć do najmłodszych pokoleń.

W audycjach dla dzieci widzi się psychologów, którzy starają się w jakiś sposób spolegliwie zbliżyć do najmłodszych pokoleń. W audycjach dla dzieci widzi się psychologów, którzy starają się w jakiś sposób spolegliwie zbliżyć do najmłodszych pokoleń.

W audycjach dla dzieci widzi się psychologów, którzy starają się w jakiś sposób spolegliwie zbliżyć do najmłodszych pokoleń. W audycjach dla dzieci widzi się psychologów, którzy starają się w jakiś sposób spolegliwie zbliżyć do najmłodszych pokoleń.

W audycjach dla dzieci widzi się psychologów, którzy starają się w jakiś sposób spolegliwie zbliżyć do najmłodszych pokoleń. W audycjach dla dzieci widzi się psychologów, którzy starają się w jakiś sposób spolegliwie zbliżyć do najmłodszych pokoleń.

W audycjach dla dzieci widzi się psychologów, którzy starają się w jakiś sposób spolegliwie zbliżyć do najmłodszych pokoleń. W audycjach dla dzieci widzi się psychologów, którzy starają się w jakiś sposób spolegliwie zbliżyć do najmłodszych pokoleń.

W audycjach dla dzieci widzi się psychologów, którzy starają się w jakiś sposób spolegliwie zbliżyć do najmłodszych pokoleń. W audycjach dla dzieci widzi się psychologów, którzy starają się w jakiś sposób spolegliwie zbliżyć do najmłodszych pokoleń.

W audycjach dla dzieci widzi się psychologów, którzy starają się w jakiś sposób spolegliwie zbliżyć do najmłodszych pokoleń. W audycjach dla dzieci widzi się psychologów, którzy starają się w jakiś sposób spolegliwie zbliżyć do najmłodszych pokoleń.

nie liczy się zupełnie dyplomacja. To małżeństwo jest korzystne dla obu państw. Musi dojść do skutku. I dochodzi. Ale młodzi są smutni. Boczą się na siebie, spoglądają na siebie markotnie.

— Zapomnij już o tym rogu, nie martw się, — mówi księżniczka. — Zresztą mam dla ciebie niespodziankę.

— Co to?
— Pierniczki.
— Ach, jakie smaczne!
— Piekłam je sama. Nauczyłam się przez te pół roku.

Królewicz jest wzruszony.
— Tak? Więc słuchaj.
— Bierze róg i gra na nim cudną pieśń.

WYTRWAŁOŚĆ I DOBRĄ WOLĄ ZWYCIEŻAJĄ.

W Rosji sow.

Rzecz dzieje się w dżungli afrykańskiej. Mały murzynek wychował małąkę, której matkę zastrzelili angielscy inżynierowie, budujący tu drogi.

Przyjaźń dwojga istot jest rozrzucająca. Ale wślad za inżynierami wkraczają plantatorzy. Trzebią dżungle, małąkę chwytają i sprzedają do menażerii, a małego murzynka do robót plantatorskich.

Murzynek po pewnym czasie ucieka. Jedzie do Francji, kończy szkołę i jako zdolny technik tuła się po Europie bez pracy. W jednej ze stolic idzie na przedstawienie do cyrku wędrownego. Podczas przedstawienia tresowana mała spada z trampoliny. Kuleje, ale ku zdumieniu wszystkich biegnie do murzynka, którego poznała. Był to jej opiekun z dżungli.

Murzyn tuli małąkę, ale przedsiębiorca upomina się o swoją własność. Awantura. Wkracza policjant. Murzyn musi pożegnać małąkę. Płacze tak rzewnie i gorzko, mała wydaje zaś z siebie tak przejmujące jęki, że płacze niewątpliwie milion dzieci rosyjskich.

Nieboszczyk spłonął w trumnie

Niezwykły wypadek na wsi pod Łodzią.

Niezwykły wypadek wydarzył się onegdaj we wsi Mokradle w powiecie brzezińskim.

We wsi tej zamieszkuje rodzina Kmitów, właściciele gospodarstwa. Przed dwoma dniami głowa rodziny — Andrzej Kmita, zmarł po dłuższej chorobie płuc.

Rodzina zmarłego zakupiła w pobliskim miasteczku trumnę, w którą, po odpowiedniemu ubraniu, włożono nieboszczyka. Wieczorem dookoła trumny ustawiono świece i rodzina nieboszczyka poczęła śpiewać pieśni żałobne.

O północy rodzina udała się na spoczynek, nie pogasiwszy świec. W pewnej chwili jeden z domowników został obudzony blaskiem ognia, wydobywającego się z pokoju, w którym stała trumna ze zmarłym.

Na wszczęty przezeń alarm zbudzeni domownicy wbiegli do pokoju, gdzie z przerażeniem stwierdzili, że trumna wraz ze zwłokami całkowicie spłonęła. Okazało się, iż trumna w nocy zajęła się od świecy.

Na szczęście pożar nie przybrał większych rozmiarów. Ogień zdołano ugasić przed przybyciem straży ogniowej. Rodzina zmarłego Kmity zmuszona była wczoraj zakupić nową trumnę, w której pogrzebano spalone szczątki gospodarza.

obudzony blaskiem ognia, wydobywającego się z pokoju, w którym stała trumna ze zmarłym.

Na wszczęty przezeń alarm zbudzeni domownicy wbiegli do pokoju, gdzie z przerażeniem stwierdzili, że trumna wraz ze zwłokami całkowicie spłonęła. Okazało się, iż trumna w nocy zajęła się od świecy.

Na szczęście pożar nie przybrał większych rozmiarów. Ogień zdołano ugasić przed przybyciem straży ogniowej. Rodzina zmarłego Kmity zmuszona była wczoraj zakupić nową trumnę, w której pogrzebano spalone szczątki gospodarza.

Matki! Zapisujcie niemowlęta do „Kropki Mleka”

TEATR MIEJSKI

Dziś, w piątek, w sobotę i w niedzielę wieczorem drugi (obok „Kreugera“) przebieżającego sezonu: komedia Kazimierza Wroczyńskiego „Kobiety i interesy“, oklaskiwana gorąco przez stale zapelnioną widownię.

W sobotę o godz. 4-ej po poł. po cenach najniższych od 35 groszy do zł. 2.30 oraz w niedzielę po południu po cenach zmniejszonych rekordowy „Ivar Kreuger“ Tepy.

LÓDZKIE TEATRY POPULARNE

W dniu dzisiejszym o godz. 8.15 wieczorem poraz ostatnią operetkę w 3-ach aktach w opracowaniu Lecha Bursy i Zbigniewa Drabika p. t. „Guzeczna Noc“, w reżyserji Stanisława Zięcia-kiewicza.

W dniu jutrzejszym o godz. 8.15 wieczorem premiera przeabawnej komedji w 3-ach aktach p. t. „Miłośnica z ekspresu“, w reżyserji Kazimierza Opalińskiego.

SALA FILHARMONJI

NIEDZIELA, dnia 25 lutego o godz. 6.30 wiecz. IDZIEMY NA DYMSZĘ. Król komików, najwybitniejszy gwiazdor ekranu i rewji, najpopularniejszy artysta w całej Polsce główny filar teatrów „Qui pro Quo“, „Bandy“, „Cyganerji“, „Rex“, bohater najlepszych komedji filmowych

ADOLF DYMSZA

Udział biora: Czołowa przedstawicielka tańców akrobatycznych

ELA ANTOSZÓWNA

Królowa cygańskich romansów VARIA ŁASKA. Przy fortepianie słynna pianistka jazzowa FELICJA BIRINSKA. Bilety do nabycia w kasie Filharmonji.

RADJOPROGRAM

- PROGRAM ROZGŁOSNI ŁÓDZKIEJ POLSKIEGO RADJA. PIĄTEK, dnia 23-go lutego. 7.00—7.05: Sygnał czasu i pieśń „Kiedy ranne wstają zorze“.

Sport Polska na trzecim miejscu!

Stanisław Marusarz siódmy w kombinacji narciarskiej na mistrzostwach Europy.

W drugim dniu narciarskich mistrzostw Europy, odbyła się w Solleftea druga część kombinacji norweskiej — konkurs skoków. W ogólnej punktacji mistrzostwo Europy w biegu złożonym (bieg na 18 klm. i konkurs skoków) zdobył Norweg Hagen, uzyskując 441,9 pkt. na dalszych trzech miejscach uplasowali się trzej jego rodacy.

Zawody szermiercze o nagrodę d-ra Rosołowskiego

W sobotę 24 b. m. odbędzie się w sali gimn. Okręgowego Ośrodka W. F., przy ul. dr. Sterlinga 24, o godzinie 17-ej doroczne drużynowe zawody szermiercze o nagrodę przechodnią dr. Rosołowskiego.

Szermiercze mistrzostwa DOK. IV

W sobotę i niedzielę 24 i 25 b. m. odbędzie się w sali przy ul. dr. Sterlinga (N. Targowa) 24 doroczny turniej szermierczy o mistrzostwo DOK. IV.

Z Warszawą i Poznaniem walczyć będzie w marcu reprezentacja bokserska Łodzi

W marcu mają się odbyć w Łodzi dwa sensacyjne międzymiastowe mecze bokserskie: Łódź—Warszawa i Łódź—Poznań.

Mecz piłkarski Union Touring—Widzew

Mistrz łódzkiej klasy A — Union-Touring rozegra swój pierwszy mecz w sezonie z Widzewem. Mecz Union-Touring — Widzew odbędzie się w niedzielę o godz. 11-ej na boisku przy ul. Nawrot (róg Wodnej).

10 bokserów łódzkich startuje na mistrzostwach Polski

Jak się dowiadujemy, w mistrzostwach bokserskich Polski w dn. 2—4 marca w Poznaniu, wezmą udział prócz Chmielewskiego i Banasiaka, którzy bronią tytułów w wadze średniej i lekkiej, następujący pięściarze łódzcy: Gottfried, Spodenkiewicz, Woźniakiewicz, Taborek, Garncarek, Stahl II, Kłodas i Krenc.

10 bokserów łódzkich startuje na mistrzostwach Polski

Jak się dowiadujemy, w mistrzostwach bokserskich Polski w dn. 2—4 marca w Poznaniu, wezmą udział prócz Chmielewskiego i Banasiaka, którzy bronią tytułów w wadze średniej i lekkiej, następujący pięściarze łódzcy: Gottfried, Spodenkiewicz, Woźniakiewicz, Taborek, Garncarek, Stahl II, Kłodas i Krenc.

10 bokserów łódzkich startuje na mistrzostwach Polski

Jak się dowiadujemy, w mistrzostwach bokserskich Polski w dn. 2—4 marca w Poznaniu, wezmą udział prócz Chmielewskiego i Banasiaka, którzy bronią tytułów w wadze średniej i lekkiej, następujący pięściarze łódzcy: Gottfried, Spodenkiewicz, Woźniakiewicz, Taborek, Garncarek, Stahl II, Kłodas i Krenc.

10 bokserów łódzkich startuje na mistrzostwach Polski

Jak się dowiadujemy, w mistrzostwach bokserskich Polski w dn. 2—4 marca w Poznaniu, wezmą udział prócz Chmielewskiego i Banasiaka, którzy bronią tytułów w wadze średniej i lekkiej, następujący pięściarze łódzcy: Gottfried, Spodenkiewicz, Woźniakiewicz, Taborek, Garncarek, Stahl II, Kłodas i Krenc.

10 bokserów łódzkich startuje na mistrzostwach Polski

Jak się dowiadujemy, w mistrzostwach bokserskich Polski w dn. 2—4 marca w Poznaniu, wezmą udział prócz Chmielewskiego i Banasiaka, którzy bronią tytułów w wadze średniej i lekkiej, następujący pięściarze łódzcy: Gottfried, Spodenkiewicz, Woźniakiewicz, Taborek, Garncarek, Stahl II, Kłodas i Krenc.

10 bokserów łódzkich startuje na mistrzostwach Polski

Jak się dowiadujemy, w mistrzostwach bokserskich Polski w dn. 2—4 marca w Poznaniu, wezmą udział prócz Chmielewskiego i Banasiaka, którzy bronią tytułów w wadze średniej i lekkiej, następujący pięściarze łódzcy: Gottfried, Spodenkiewicz, Woźniakiewicz, Taborek, Garncarek, Stahl II, Kłodas i Krenc.

DŹWIĘKOWY KINO-TEATR „MUZA“

Dawniej „LUNA“

DZIŚ I DNI NASTĘPNYCH! Najpiękniejszy film egzotyczny wytwórni Fox'a.

ZAKAZANA MELODIA

Walka dwóch kobiet: pięknej pogani i wyrafinowanej Amerykanki o miłość księcia z Rajskiej Wyspy.

Jose Mojica

W rolach kobiecych: Mona Maris i Conchita Montenegro

Zycie społeczne

ŚWIĘTO NARODOWE ESTONIJ

Zarząd Tow. Polsko-Estońskiego Łodzi z okazji narodowego święta Estonji urządza w dniu 24 b. m. o godz. 17-ej w sali Tow. Kredytowego przy ul. Polnej 21 uroczystą akademię.

KOŁO ŚRODOWIKOWE

W dniu wczorajszym odbyło się 20-ej pierwsze zebranie organizacyjne Koła Środowikowego przy B.B.W.R.

JUBILEUSZ FARMACEUTÓW

W połowie maja odbędzie się w Łodzi czysty obchód przypadającego w roku jubileuszu Polskiego Powszechnego Stowarzyszenia Farmaceutycznego w Łodzi (Stow. Farmaceutyczne w Łodzi).

ODCZYT PROF. KRZYŻANOWSKO

W dniu dzisiejszym w Sali Towarzystwa Pomorskiej 21 prof. Krzyżanowski Krakowa wygłosi na zaproszenie Stowarzyszenia Ekonomistów i Polityki Gospodarczej w Łodzi odczyt na temat „Nożyce cenowe“.

TADEUSZ ŁUCZAJ O SOBIE

W piątek dnia 23 bm. o godz. 18.50 w sali pocztowa" Rozgłośni Łódzkiej P. R. interesujący wywiad z młodą i utalentowaną basem - barytonem, Tadeuszem Łuczajem laureatem II Międzynarodowego Konkursu wacznego we Wiedniu. Przeprowadzi wywiad w łódzka „skrzynka pocztowa“ od pewnego czasu przeprowadza podobne wywiady z polskimi artystami Polskiego Radja.

ODCZYT PROF. KRZYŻANOWSKO

W dniu dzisiejszym w Sali Towarzystwa Pomorskiej 21 prof. Krzyżanowski Krakowa wygłosi na zaproszenie Stowarzyszenia Ekonomistów i Polityki Gospodarczej w Łodzi odczyt na temat „Nożyce cenowe“.

TADEUSZ ŁUCZAJ O SOBIE

W piątek dnia 23 bm. o godz. 18.50 w sali pocztowa" Rozgłośni Łódzkiej P. R. interesujący wywiad z młodą i utalentowaną basem - barytonem, Tadeuszem Łuczajem laureatem II Międzynarodowego Konkursu wacznego we Wiedniu. Przeprowadzi wywiad w łódzka „skrzynka pocztowa“ od pewnego czasu przeprowadza podobne wywiady z polskimi artystami Polskiego Radja.

TADEUSZ ŁUCZAJ O SOBIE

W piątek dnia 23 bm. o godz. 18.50 w sali pocztowa" Rozgłośni Łódzkiej P. R. interesujący wywiad z młodą i utalentowaną basem - barytonem, Tadeuszem Łuczajem laureatem II Międzynarodowego Konkursu wacznego we Wiedniu. Przeprowadzi wywiad w łódzka „skrzynka pocztowa“ od pewnego czasu przeprowadza podobne wywiady z polskimi artystami Polskiego Radja.

TADEUSZ ŁUCZAJ O SOBIE

W piątek dnia 23 bm. o godz. 18.50 w sali pocztowa" Rozgłośni Łódzkiej P. R. interesujący wywiad z młodą i utalentowaną basem - barytonem, Tadeuszem Łuczajem laureatem II Międzynarodowego Konkursu wacznego we Wiedniu. Przeprowadzi wywiad w łódzka „skrzynka pocztowa“ od pewnego czasu przeprowadza podobne wywiady z polskimi artystami Polskiego Radja.

Kurier Handlowo-Przemysłowy

Łódzkiego okręgu włókienniczego.

WOJNA GOSPODARCZA W PEŁNI...

Polityka lęku i chaosu. — Walka wszystkich ze wszystkimi. — Prohibicjonizm celny Francji. — Srodki pogłębiania kryzysu.

Łódź, 23 lutego 1934 r.

Wojna gospodarcza między państwami — z nieznaną w dziejach jej postacią — wchodzi w fazę wojny politycznej. Pół roku zaledwie upłynęło od chwili, gdy w Londynie, na której konferencji politycznej, na której z udziałem państw europejskich, a już lista zarządzeń wojny gospodarczej, w której państwa europejskie walczyły o przetrwanie, a już lista zarządzeń wojny gospodarczej, w której państwa europejskie walczyły o przetrwanie, a już lista zarządzeń wojny gospodarczej, w której państwa europejskie walczyły o przetrwanie...

własnego podwórka" — a warunkiem, który jej to umożliwił, była szczęśliwa struktura jej gospodarstwa, mając za znamię charakterystyczną równowagę między produkcją rolną a potrzebami konsumpcyjnymi ludności.

Francja normalnie wytwarza nie mniej produktów rolniczych, niż tego wymagają jej potrzeby wewnętrzne, ale też rzadko rozporządza nadmiarem, dla którego trzeba szukać zbytu zagranicą; eksport posiada dla jej rolnictwa znaczenie drugorzędne.

Dzięki tej równowadze udało się bez trudu izolować rolnictwo francuskie od udziału w losach rolnictwa światowego. Dźwignięcie barier celnych wystarczyło aby zabezpieczyć Francję od kryzysu rolnego, który wstrząsnął całym światem i odbił się na wszystkich gałęziach wytwórczości, czyniąc ich produkty niedostępnymi dla szerokiej rzeszy ludności.

Polityka protekcyjna w stosunku do rolnictwa zdołała częściowo utrzymać jego siłę nabywczą. Fakt, że rolnik francuski otrzymuje za centnar swego zboża trzykrotnie więcej, aniżeli farmer amerykański, lub chłop rosyjski; że cukier francuski sprzedaje się za cenę 2 i pół raza wyższą, niż cukier jawański lub kubański, umożliwił 20 milionom ludności wiejskiej Francji uczestniczenie w procesie konsumpcji wyrobów przemysłowych, w procesie, który w innych krajach sprawdzone zostały niemal do zera.

W tym tkwi powód, dla którego pewne gałęzie przemysłu zdołały utrzymać pewien poziom wytwórczości i pierwsze fazy kryzysu miały we Francji przebieg naogół łagodniejszy, aniżeli w innych krajach.

Nie długo jednak. Po pewnym czasie zaczęły ujawniać się konsekwencje krótkowzrocznej polityki, jaką zastosowała Francja dla chwilowego uniknięcia kryzysu ekonomicznego. Aby częściowo zachować siłę nabywczą rolnictwa

— mówimy „częściowo”, albowiem mimo fantastycznej różnicy cen produktów rolnych światowych i francuskich, rolnik nie może sprzedawać swych produktów powyżej współczynnika 5 w porównaniu z przed wojną, podczas gdy ubrania, narzędzia i nawozy kupuje według współczynnika 9, a w pewnych wypadkach nawet 10 — Francja stworzyła u siebie warunki produkowania przemysłowego, uchylając możliwość wszelkiej konkurencji na terenie międzynarodowym. We wszystkich krajach kosza produkcja zmniejszyły się — w jednych, jak w Anglii, skutkiem dewaluacji pieniądza, w innych, jak w Polsce, skutkiem świadomie przeprowadzanej „deflacji” — we Francji barjery celne są czynnikiem sztywności plac, czyniącej wszelkie zamierzenia w kierunku ich redukcji iluzorycznymi, bo jest oczywiste, że sztuczne utrzymywanie na wyższym, niż gdziekolwiek poziomie cen produktów żywnościowych i organizowanie całego życia według skali, odpowiadającej tym cenom, nie stwarza warunków dla procesów „deflacyjnych”, które jedynie mogą doprowadzić do powstania nowej równowagi gospodarczej.

Konsekwencje sztywnych kosztów produkcji.

Operując wysokimi i „sztywnymi” kosztami produkcji, Francja nie tylko zatraciła swe zdolności eksportowe, ale — kontynuując swą politykę izolacji — musiała coraz radykalniej angażować się na drodze polityki protekcyjnej i rozciągać ochronę celną na przemysł, aby zabezpieczyć swój rynek przed inwazją towarów zagranicznych.

Ale do tego już nie wystarczyły środki protekcyjizmu celnego, trzeba się było uciec do prohibicjonizmu kontyngentowego. Prohibicjonizm ten stał się rychło podstawą polityki handlowej Francji. Oto w jaki sposób charakteryzuje

go poważne pismo francuskie (Journal des Debats z dnia 22.X):

„Kontyngentowanie importu — pierwotnie pomyślane, jako środek premijujący — stało się definitywnym systemem polityki handlowej. System ten ściąga się całość produktów rolnych i ogromną większość produktów przemysłowych. Doprowadził on do pewnego rodzaju petrifikacji naszego handlu zagranicznego i zabił wszelką inicjatywę prywatną. Jego dziełem jest dezorganizacja naszego handlu zewnętrznego i nieustanne konflikty z naszymi kontrahentami zagranicznymi”.

Ta pesymistyczna ocena rezultatów polityki handlowej Francji jest tembardziej znamienna, że jej twórcy wiązali ją z nią niezmiernie wielkie nadzieje. Wierzyli, że doprowadzi ona już nie tylko do wyrównania bilansu handlowego, ale nawet do wzmocnienia wymian towarów z zagranicą. Tymczasem deficyt bilansu handlowego jest ciągle tak samo wielki, mimo że cyfry eksportu i importu uległy katastrofalnemu skurczeniu. Jedynym widzialnym rezultatem polityki kontyngentów są konflikty gospodarcze w całym szeregu krajów. Konflikty te Francja pragnie wyzyskać dla uwolnienia się od krepujących ją traktatów handlowych i odzyskania „pełnej wolności taryfowej”.

Polityka konfliktów.

W ten sposób Francja zerwała traktat handlowy z Niemcami z roku 1927 i dwie konwencje — z roku 1826 i 1882 — stanowiące podstawy jej stosunków gospodarczych z Anglią.

Oczywiście państwa zainteresowane odpowiedzialnym retorsjami. I sytuacja przedstawia się dziś tak, że Francja znajduje się faktycznie na stopie wojny gospodarczej z Anglią i Niemcami, w naprzemnych stosunkach handlowych z Włochami i Holandją oraz w stanie upartych targów z całym szeregiem krajów (m. in. z Polską) o każdy kilogram towaru, w myśl zasady, stanowiącej dewizę obecnej polityki handlowej Francji: do ut des.

Jako środek na korzystne kształtowanie się bilansu handlowego Francji kontyngenty są bezskuteczne. Bilans handlowy jest na nie tak samo obojętny, jak ruch słońca na pianie koguta. Jakże zresztą mogłyby być inaczej? Wszak gdyby rządy mogły zarządzeniami swemi oddziaływać na bilanse handlowe swych krajów, to rezultatem tego byłaby aktywność wszystkich bilansów handlowych świata, co przecież jest absurdem.

Ale nieskuteczne, jako sposób aktywizowania wymian zagranicznych, kontyngenty są walnym narzędziem agresji gospodarczej Francji i potężnym czynnikiem wojny gospodarczej, jaka sroży się w świecie. Niema nadziei na rychłe przezwyciężenie kryzysu, póki Francja będzie trwała przy dotychczasowych metodach swej polityki handlowej.

Albowiem wbrew wszelkim nacjonalistycznym i protekcyjnym, nigdy narody nie były mniej izolowane od siebie, nigdy nie odczuwały równie silnie, równie boleśnie swej zależności wzajemnej. Najmniejsze wstrząśnienie na antypodach daje się natychmiast odczuwać w Europie. Strach i zaufanie, które przenikają duszę świata, nie znają barier celnych. Nigdy nie zapanuje w nas wiara w powrót do zdrowia, dopóki będziemy mieli świadomość, że reszta świata jest chora. Paradoks naszej epoki polega na tem, że narody czują tę solidarność, ale obawiają się jej i postępują naprzekór przykazaniom, jakie ona dyktuje.

J. Wendel

Zwyżka cen.

Jarmark wełniany w Poznaniu pod znakiem mocnej tendencji.

Na terenie Targów Poznańskich odbył się 9-ty z rzędu jarmark wełny. Nadesłano ogółem 61 partii łącznej wagi 28.946 kg. wełny, która pochodziła z 7-miu województw, a mianowicie, poznańskiego, pomorskiego, warszawskiego, kieleckiego, łódzkiego, lubelskiego i nowogrodzkiego. Z nadesłanych partii sprzedano na jarmarku 59, łącznej wagi 26.143 kg., na sumę 85.300 zł. Nie sprzedano tylko dwóch partii o które toczą się jeszcze pertraktacje. Przeciętne ceny były następujące: za wełny merynosowe cienkie aa zł. 2,99

za 1 kg., 1a — zł. 3,38, a-ab — zł. 3,33 za 1 kg., wełna z krzyżówek B — zł. 3,40, wełna grubszych sortymentów zł. 3,20, wełna czarna t. zw. kaszubska — zł. 2,40.

Tendencja bardzo mocna na wełny merynosowe, nieco słabsza na grubsze gatunki, bardzo słaba na wełne czarne z powodu braku popytu. Obecnie ceny w stosunku do ostatniego jarmarku podniosły się na wełny merynosowe o 13 proc., na gatunki grubsze o 10 proc., je dynie bez różnicy zostały ceny wełny czarnej.

Handel światowy nadal maleje.

Spadek obrotów międzynarodowych o 2 i pół miljarde złotych dolarów.

Z prowizorycznych danych statystycznych Ligi Narodów wynika, że handel światowy w r. 1933 uległ dalszemu ograniczeniu w stosunku do lat ubiegłych. Mianowicie import światowy w r. 1933 szacowany jest na 11.937 milj. dolarów w zlocie, podczas gdy w roku 1932 wynosił 13.885 milj., zaś w roku 1931 — 20.847 milj., a w roku 1930 — 29.083 milj. dolarów w zlocie. Jedno cześnie eksport światowy kształtował się następująco: w roku 1933 wyniósł

11.120 milj. dolarów w zlocie, podczas gdy w roku 1932 wynosił 12.726 milj., w roku 1931 — 18.922 milj., a w roku 1930 — 26.492 milj. dolarów w zlocie. Biorąc za podstawę obliczeń rok 1929 można przyjąć, że obroty światowe w roku 1933 stanowiły 35 procent handlu światowego z roku 1929. W zestawieniu z rokiem 1932 import światowy obniżył się o blisko 1.950 milj. dolarów w zlocie, a eksport o — 1.600 milj. dolarów w zlocie.

Ekonomia własnego podwórka.

W tej walce wszystkich ze wszystkimi — szczególnie doniosła przypada Francji. Ona to pierwsza zamknęła na wielką skalę politykę ekonomiczną, ona osiągnęła na polu protekcyjizmu celnego największe zwycięstwo. Jej to wynalazkiem jest ów system kontyngentów, który tak dezorganizował handel międzynarodowy. W roku 1930, kiedy w świecie występowały objawy kryzysowe, Francja wstąpiła na drogę polityki, stawiającej sobie za cel całkowite izolowanie się od losów gospodarstwa światowego. Zastosowała system „ekonomii

Giełda pieniężna.

Na dzisiejszym zebraniu giełdy walutowo-dewizowej w Warszawie tendencja dla dewiz była utrzymana, przy obrotach niewielkich. Bank Polski płacił za banknoty dolarowe 5.31 (-1). Notowano kursy dewiz: Belgia 123.80, Gdańsk 173.05 (+5), Holandia 357.10 (+10), Kopenhaga 121.75 (+25), Londyn 27.20 (+5), Nowy Jork 3.33.50 (-1 i pół), wypłata telegraficzna na Nowy Jork 5.34.50 (-1), Oslo 136.85 (+15), Paryż 34.93.50, Praga 21.98 (-1), Szwajcaria 171.39, Włochy 46.50. W obrotach międzybankowych dewizy na Berlin 210.60. W obrotach prywatnych: marka niemiecka 209.25 (-45) szyling austriacki 97.25 (-50), korona czeska 20.80 (-20), frank szwajcarski 171.25, frank francuski 34.91.50, funt angielski 27.20, dolar got. 5.34.50 (-2), rubel złoty 4.69 (+2), dolar złoty 9, rubel srebrny 1.41, bilon 0.66.

AKCJE. Na rynku akcyjnym w poszukiwaniu były akcje Modrzewia, jednak z braku zaofiarowania do większych transakcyj nie doszło. Notowano: Bank Polski 87-86.15 (-25), Starachowice 10.40, Haberbusch 38 (-100). Transakcje dokonane a nienotowane: Cukier 16.25, Cementownia Łazy 0.20, za akcje Modrzewia chciano płać 3.45.

PAPIERY PROCENTOWE. Dla papierów procentowych tendencja była mocniejsza. Notowano: 4 proc. dol. 53.75-53.85 (+5), 4 proc. invest. 107.50, 5 proc. konwers. 57.50 (-70), 6 proc. dol. 67.75-68 (+25), 7 proc. stab. 57.75-57.63 (+13), 4 i pół proc. ziemskie 52.50-52 (-50), 7 proc. ziemskie dol. 41.25, 5 proc. W-wy 64.25, 8 proc. W-wy 54-54.38-54.25, 8 proc. Łódź 49.75, 6 proc. oblig. W-wy 8 i 9 em. 49.50. Transakcje nienotowane: 3 proc. budl. 41.75, 5 proc. kol. 55, 7 proc. stab. 62, 4 i pół proc. ziemskie 51.75, 4 i pół proc. ziemskie wileńskie 40.50, 6 proc. W-wy 6 em. 50.75, 8 proc. dillonowską 80.25-80.50, 7 proc. ślaska 62-61.75, za 7 proc. warszawska chciano płać 60.75.

GIEŁDA ŁÓDZKA.

Na wczorajszym zebraniu giełdowym w Łodzi notowano: funty angielskie w transakcjach 27.15, dolary sprzedaż 5.34, kupno 5.33, poz. budowlana 41.85-41.50, poz. inwestycyjna 108.00-107.75, poz. stabilizacyjna 57.75-57.50, dolarówka 53.75-53.50, Bank Polski 87.00-86.50. Tendencja utrzymana.

Na rynku prywatnym dolar utrzymywał się wczoraj na niezmiennym poziomie 5.35 w żądaniu i 5.33 w placeniu. Podaż i zainteresowanie niewielkie. Dolar złoty 9.02-9.00. Dla funtów tendencja na ogół nadal była słaba. Oddawano funty po 27.30, placono 27.20, a nawet 27.10. Również dla papierów tendencja była słabsza. Transakcyj dokonywano i to w rozmiarach niewielkich, jedynie 8 proc. L. Z. m. Łódź, których kurs w żądaniu wynosił 50.00, w placeniu 49.75.

Bank Polski płacił wczoraj za dolary 5.30 w odcinkach drobnych, 5.31 w odcinkach grubszych i 5.33 za czek. Funty kupował po 27.00. Podaż znaczna.

ŁÓDZKA GIEŁDA ZBOŻOWA.

Na wczorajszym zebraniu łódzkiej giełdy zbożowo-towarowej notowano: żyto 13.75-14.00, pszenica 30.50-21.50, jęczmień przemiatowy 15.00-15.40, jęczmień browarowy 13.00-13.50, owies jednolity 11.75-12.25, owies zbierany 12.00-12.50, mąka żytnia 65 proc. 21.25-22.25, mąka żytnia 60 proc. 22.25-23.25, mąka pszenna 65 proc. 31.00-33.00, otręby żytnie 8.50-8.75, otręby pszenne 3.75-10.25, otręby pszenne grube 10.25-10.75, rzepak 49.00-51.00, wyka łatowa 14.00-14.40, peluska 14.50-15.00, groch polny 26.00-29.00, groch Victoria 18.50-19.50, koniczyna czerwona 18.50-19.50, koniczyna na czerwona 170.00-200.00, koniczyna biała 70.00-100.00, łubin niebieski 6.00-7.00, łubin złoty 8.50-9.50. Uspokojenie ogólne spokojne.

Rzemiosło na Targach Poznańskich.

Rzemiosło zaczyna łączyć swoje agendy sprzedaży. Poszczególne działy stwarzają centrale handlowe. Do takich należy m. in. niedawno stworzona centrala wyrobów metalowych w Poznaniu. Takie same organizacje istnieją w stosunku do rękawiczników, konfekcyj, niektórych wyrobów galanterijnych i t. d.

Na Targach Poznańskich (od 29-go kwietnia do 6-go maja b. r.) wystąpią w ramieniu rzemiosła te właśnie organizacje sprzedaży, co znacznie wzmocni możliwości podaży ujednoliconych artykułów rzemieślniczych. Należy powitać z uznaniem te nowe formy produkcji, które łączą elastyczność indywidualnej wytwórczości z siłą wspólnej sprzedaży. Dla tego rodzaju gospodarczych jednostek Targi Poznańskie stanowią znakomity instrument handlowy.

Celem poparcia rzemiosła Targi Poznańskie ustaliły dla całej produkcji polskiej, wykupującej świadectwa rzemieślnicze, cenę za stoiska czterokrotnie niższą od normalnej.

LEKARZ-DENTYSTA

F. KOPCIOWSKA

przyjmuje:
od 9-3 w domu przy ulicy
Gdańskiej 37

tel. 232-55
od 4-7 w lecznicy
Piotrkowska 294
(przy Górnym Rynku).

Kryzys w budownictwie okrętowym

W r. ub. wybudowano za ledwie 330 statków, pojemności 489.000.—Upadek stoczni amerykańskich i angielskich

Nadprodukcja tonażu handlowego, która w związku ze spadkiem transportów morskich doprowadziła do ogólnej stagnacji w przemyśle okrętowym, spowodowała w roku ubiegłym spadek produkcji jeszcze nienotowany w dziejach nowoczesnej żeglugi.

Lloyd's Register of Shipping ogłosił dane dotyczące budownictwa okrętowego w roku 1933, w którym spuszczone na wodę ze wszystkich stoczni świata 330 statków ogólnej pojemności 489,016 ton brutto.

Cyfry te w porównaniu do lat poprzednich są bardzo nikle. Np. przeciętna w latach 1900-1914, t. zw. w latach poprzedzających wojnę światową, wynosiła ok. 2 i pół milj. ton rocznie. Od roku 1917 ogólny tonaż spuszczonej na wodę zaczyna wzrastać, dochodząc w r. 1921 do prawie 4 i pół milj. ton. Poważne zmniejszenie wykazał rok 1931, lecz i wtedy tonaż przekroczył półtora

milj. ton. Dopiero rok 1932 został zamknięty cyfrą 307 statków o ogólnym tonażu 726,591 ton.

Budownictwo okrętowe roku ubiegłego charakteryzuje wzrost produkcji statków motorowych kosztem statków parowych. Silniki spalinowe uruchamiają 338 tys. ton wobec 269 tys. ton z roku 1932. Drugim zjawiskiem charakterystycznym jest budowa małych statków i bardzo niewielka ilość statków dużych. Śród ostatnich przeważają okręty - cysterny dla przewożenia ropy. Największy okręt został wybudowany we Francji, jest nim „Prezident Doumer”, 12,700 ton pojemności.

Największy spadek budownictwa okrętowego wykazują Stany Zjedn. A. P., które wyprodukowały tylko 12,426 ton wobec 143,559 ton w r. 1932. Jest to równoznaczne z kompletnym unieruchomieniem przemysłu okrętowego.

Znaczny spadek produkcji dotknął

również Włochy (16,560 ton wobec 47,441 ton), Francję (34,073 ton wobec 89,310 ton), Niemcy (42,195 ton wobec 80,799 ton).

Wzrosła natomiast produkcja w Japonii, Danii, Holandji, Szwecji i Japonii, ostatnia wyprodukowała 74,290 ton. Pierwsze miejsce zajmuje w dalszym ciągu Wielka Brytania, dla której w 1933 zamknął się cyfrą 133,115 ton, co stanowi 27,2 proc. ogólnej produkcji świata. Zważywszy jednak, że do końca 1930 stocznie angielskie wypuściły przeszło połowę wszystkich statków dźwiałowych wybudowanych na kulturnej, liczba ta oznacza zanik produkcji statków angielskich, zwłaszcza, że cała produkcja została pochłonięta przez armatorów brytyjskich.

Z końcem roku 1933 na świecie znajdowało się w budowie 765,720 ton, co wykazuje zmniejszenie o kilka tysięcy ton w porównaniu do końca roku poprzedniego. Ten fakt stanowi podstawę do przypuszczenia, że rosnący nie będzie się dużo różnić od roku ubiegłego.

Od 650 zł Na wyspy kwiatów i słońca

wycieczka morską okrętem „KOŚCIUSZKO”

Gran Canaria
Teneriffe
Madeira
oraz Marocco

od 5 do 29 kwietnia b. r.

Cena od zł. 650.-

LINJA GDYNIA-AMERYKA

Warszawa, Marszałkowska 116
Gdynia - Lwów - Kraków - Rzeszów
oraz w biurach podróży.

Prawa regulowania czasu pracy i przymusowego zrzeszania domaga się Komisja Młodzieżowa przemysłu zarobkowego.

Komisja Młodzieżowa Przemysłu Włókienniczego województwa łódzkiego, w skład której, jak już donosiliśmy, wchodzi Związek Włókienniczego Przemysłu Zarobkowego Wojew. Łódzkiego, Związek Farbiarni Zarobkowych, Stowarzyszenie Zawodowe Majstrów Tkackich Zarobkowych w Zgierzu, Stowarzyszenie Przemysłowców i Kupców m. Pabjanic, Związek Farbiarni Zarobkowych i Związek przedziałników zgrzebnych, zakończyła wstępną fazę swych prac, uchwalając statut komisji. Komisja Młodzieżowa w pierwszym rzędzie opracowała obszerny memoriał do min. przem. i handlu, ministerstwa skarbu, min. opieki społecznej, głównego inspektora pracy i in. Me-

morjał ten zajmuje się uzasadnieniem wniosku komisji o konieczność przymusowego zrzeszania się przemysłowców, co wraz z prawem regulowania przez związek czasu pracy przyczyniłoby się do uzdrowienia stosunków, panujących w przemyśle zarobkowym, i ukrociło działalność przemysłu anonimowego. Memoriał podkreśla, że umożliwiłby zdrową konkurencję jednostek gospodarczo-silnych, dających gwarancję zupełnego wypełnienia nałożonych na nie obowiązków.

Memoriał powyższy zostanie w dniach najbliższych złożony w zainteresowanych ministerstwach przez specjalną delegację Komisji Młodzieżowej.

Upadłości i układy

Ogłaszając upadłość Majerowi Rzepkowi, prowadzącemu przedsiębiorstwo w Łodzi przy ulicy Karola Nr. 5, a następnie w Ozorkowie, sąd oznaczył chwilę otwarcia upadłości tymczasowo na dzień 28 lutego 1928 roku.

Pełnomocnik wierzyciela Knastra złożył sądowi podanie z prośbą o przesunięcie daty otwarcia upadłości na dzień 15 czerwca 1928 r., dowodząc, iż do tego terminu Rzepkiewicz był wypłacalny.

Sprawa się przedłużała wobec konieczności badania świadków za pośrednictwem różnych sądów, tak, że dopiero obecnie znalazła się ona na wokandy sędu łódzkiego.

Na ostatniej sesji sąd ustalił datę otwarcia upadłości na dzień 15 czerwca 1928 roku, t. j. zgodnie z żądaniem wierzyciela Knastra.

Obecnie syndyci ostateczni przystępują do zlikwidowania majątku masy upadłości i podziału między wierzycieli.

W sprawie upadłości Chajma i Elki małż. Grinbaum, właścicieli przedsiębiorstwa drobnej sprzedaży pończoch przy ulicy Nowomiejskiej Nr. 19, sąd handlowy zatwierdził układ z wierzycielami, zawarty w dniu 5 lutego b. r. Układ

ten przewiduje spłatę należności wierzycieli na 15 procent bez kosztów i procentów w trzech równych ratach po 5 procent, z których zapłać pierwszą ratę nastąpić ma w rok od uprawomocnienia się układu, a następne dwie co pół roku.

W sprawie upadłości Spółki Akc. Przemysł Włókienniczy Michał Glasser odbyło się w dniu 15 lutego b. r. ostateczne zebranie sprawdzonych i przyjętych wierzycieli do masy powyższej firmy.

W zebraniu tem brało udział 36-ciu wierzycieli. Pełnomocnik upadłej firmy zaproponował wierzycielom spłatę ich należności w wysokości 15 procent bez kosztów i procentów w pięciu równych rocznych ratach, licząc zapłać pierwszą ratę w rok po uprawomocnieniu się układu.

Układ powyższy został przyjęty głosami wierzycieli, reprezentujących sumę 982,988 zł. na ogólną sumę 1,283,911 wierzycielności masy.

Na najbliższym posiedzeniu sąd rozpozna kwestię ewentualnego zatwierdzenia powyższego układu, o ile do dnia 23 b. m. nie zgłosi nikt z wierzycieli pismiennego sprzeciwu.

Sprawa anonimowego przemysłu

tematem narad Zw. Przemysł Włókienniczego.

W związku z przygotowaniem podjęła walki z przemysłem anonimowym odbyło się nadzwyczajne walne zebranie Związku Przemysłu Włókienniczego, poświęcone sprawie ustalenia statutu i taktyki w tym zakresie gospodarczych Łodzi. W wyniku postanowiono przekazać kwestję zróżnej walki do dalszego opracowania Zarządu Związku i dokooptowanej do niego specjalnej komisji.

Zapowiedziana na wczoraj komisja w powyższej sprawie z udziałem skarbowym została odłożona z powodu wyjazdu dyr. Izby Skarbowej, kierownika charskiego do Warszawy. Odbędzie ona niezwłocznie po powrocie dyr. charskiego.

Ulgowe stawki na przesyłki z Austrii do Gdyni

Od dnia 15 b. m. wprowadzono ulgowe stawki na przesyłki pocztowe drobnych przesyłek drobnicowych o wadze nieprzekraczającej 60 kg. od stacji dawanych pocągami pociągów ekspresowych w granicy austriacko-czechosłowackiej, do stacji polskiej. Breclaw do stacji polskiej.

Ulgowa stawka wynosi 22.37 zł na 100 kg. i może być stosowana przy przesyłkach do wszystkich 45-ciu stacji polskich, których są przewidziane ulgowe stawki opłat przewozowych.

Do tego kontyngentu wlicza również przesyłki drobnicowe, nadawane ze stacji Wlen-Nordbanhof do polskich stacji portowych na podstawie umowy artykulowej Nr. 1 (czechosłowacko-polskiej taryfy portowej).

Przy przewozie wysoko wartościowych towarów rozstrzygająca dla boru drogi jest w pierwszym rzędzie szybkość przywozu, wobec czego wprowadzona ulga taryfowa, należąca do wykorzystania przez interesantów, stanowiąc o skierowaniu drogi, do krajów bałtyckich i skandynawskich.

EKSPORT WYROBÓW PLUSZOWYCH

JUGOSŁAWII. W zakresie wyrobów pluszowych, nianych panuje na rynku jugosłowiańskim silna konkurencja, mianowicie szereg jugosłowiańskich producentów, którzy kuruje ze sobą. Niektóre jednak gatunki pluszowych produkcji polskiej dostarczane do Jugosławii, a w pierwszym rzędzie mokiety pluszowe lepszych gatunków imitacje modnych futer ze sztucznego rabiane.

Zainteresowanym eksporterom polskim w takich informacjach w tej sprawie może służyć Państwowy Instytut Eksportowy.

TROCKI O HITLERYZMIE.

Wiat wymiotuje źle strawione barbarzyństwo.

możliwa jest faszyzacja świata? To zadawano mi niejednokrotnie. Właściwie charakterystyczną, że, mówiąc o problemie przyszłości, trzeba się odwoływać do Hitlera, a nie do...
 ...któremu wódz narodowosocjalistów zupełnie nie dorównywał. Faszyzm włoski był inkluzyw...
 ...gdy narodowy socjalizm nie był ekskluzywny. Mussolini...
 ...zawsze, gdy go o to pytano, że jest ruchem zrodzonym z ideologii i nie nadaje się na eksporter...
 ...przeciwnie, dąży do wywołania ruchu na całym świecie. To się stało w Niemczech, nie by...
 ...rewolucja, ani kontrrewolucja, nie od tego, jak narodowi socjaliści...
 ...nie mieli nazwać fakt objęcia przez Niemcy. Był to tylko finał wstrząs...
 ...zaczęły się w Niemczech od 1918.

pragnie od niego ochrony przeciwko robotnikowi i komornikowi. Czy trzeba dodawać, że tu właśnie tkwi źródło późniejszego, jakże gorzkiego rozczarowania?

Rasizm. W dziedzinie ekonomii współczesnej, zasada rasy wydaje się wyłaniać z średniowiecznego omentarzyśka. Narodowi socjaliści stwarzają zgórny koncepcje: czystość rasy, która w królestwie ducha jest poświadczona przez szereg metryk, powinna być umocniona przez czynnik działający. W warunkach współczesnych oznacza to: zdolność konkurencji. Nie należy tedy owijać w bawełnę. Konkurencja jest

właśnie podstawą idei rasizmu. Tylne drzwi rasizmu wraca ku liberalizmowi ekonomicznemu, wyzwolonemu ze swobód politycznych.

Popularność tego ruchu? Uświadomimy sobie: nietylko w chatkach wiejskich, ale w drapaczach wielkomiejskich żyją jeszcze dziś — obok wieku 20-go — wiek 10 i 13. Setki milionów ludzi nie przestaje wierzyć w siłę magiczną zaklęć i gusł. Gwiazdy cudownego wynalazku — kina — idą do czarodziejów i wróżbiarzy. Lotnicy, którzy kierują cudownymi maszynami, stworzonymi przez genjusz ludzki — noszą amulety pod swetrami.

Jakież to są niewyczerpane rezerwy ciemności, ignorancji i dzikości. Grunt usuwał się im spod nóg. Rozpacz wetchnęła im w ręce sztandar narodowosocjalistyczny. To wszystko, co w normalnym rozwoju społeczeństwa było wyrzucane z organizmu narodowego pod postacią ekskrementów kultury, trysnęło teraz przez gardło. Cywilizacja kapitalistyczna wymiotuje niestrawione barbarzyństwo. Oto jest fizjologia nacjonalizmu. Trzeba wszystko wymiotować. Wszystko, bez reszty. Wówczas oczyszczony organizm zacznie właściwie i sprawnie pracować.

Lew Trocki.

Tajemnica pięknej tancerki w białostockim lokalu Zona zamożnego warszawskiego fabrykanta uprawiała — na złość mężowi — zawód fordanserki

Białystok, 22 lutego. Do jednej z miejscowych restauracji białostockich zaangażowana została w swoim czasie urodziwa i inteligentna fordanserka.

Bywalczy zachwycali się jej urodą, inteligencją i zgrabną figurką. Niejednemu interesowała przeszłość tej nie-

wiasty, bowiem zarówno wygląd jej jak i sposób prowadzenia rozmowy wskazywały niedwuznacznie na fakt, iż musi ona pochodzić ze sfer towarzyskich.

Tancerka jednak nie dała nigdy „pociągnąć się za język”, nikt nie zdołał niczego dowiedzieć się o jej przeszłości.

Nagle fordanserka znikła w tajemniczy sposób. Sprawa poszłaby w niepamięć, gdyby nie przypadek, dzięki któremu wyszło na jaw, iż piękna fordanserka jest żoną zamożnego fabrykanta warszawskiego.

W swoim czasie opuściła ona dom męża, ponieważ ten urządził jej skandal. Chcąc zemścić się za brutalne traktowanie, zwróciła się do jednej z warszawskich agencji, które zaopatrują nocne lokale w całej Polsce w fordanserki, zarejestrowała się tam i została wysłana do Białegostoku.

W ten sposób znalazła się ona w białostockiej restauracji i — na złość mężowi —

bawiła nocnych gości. Wreszcie jednak mąż dowiedział się o miejscu pobytu żony, przybył do Białegostoku i po dłuższych pertraktacjach uprowadził małżonkę swą w luksusowym aucie do Warszawy.

15 bezrobotnych uległo zacczadzeniu w Brześciu Wstrząsające sceny podczas kąpieli w łaźni parowej

Brześć, 22 lutego. W Brześciu wydarzył się groźny wypadek zbiorowego zacczadzenia 15 osób, który wywołał w mieście niebывale poruszenie. Wszystkie ofiary zatrucia rekrutowały się z póród bezrobotnych.

Wystąpił przez Wydział Opieki Społecznej Magistratu m. Brześcia, bezrobotni, w liczbie kilkudziesięciu osób, udali się do łaźni Szlomy Klimy przy ul. Listowskiego nr. 16, gdzie wzięli kąpiel w t. zw. „parówce”.

Nagle jeden z kąpiących się padł bezwładnie na ziemię. Podczas gdy pozostali zajęli się ratowaniem zemdłego, poczęli coraz to inni padać. Zaalarmowana obsługa łaźni wezwała natychmiast pogotowie ratunkowe, które, po przybyciu, zastało 15 osób nieprzytomnych, naskutek zatrucia czadem.

Wszystkim zacczadzonym udzielono pomocy i odwieziono do domów. Na szczęście wypadek nie spowodował ogonu żadnego z zacczadzonych.

17-letni uczeń piekarski mordercą Sąd w Tarn. Górach skazał go na 8 lat więzienia

Tarn. Góry, 21 lutego. Przed tutejszym wydziałem zamiescowym sądu okręgowego odbyła się dziś rozprawa przeciwko 17-letniemu uczniowi piekarskiemu, Ludwikowi Januszowi z Radzionkowa, oskarżonemu o zabójstwo Fryderyka Vogta, dokonaną w drugim dniu świąt Bożego Narodzenia. Janusz zabił Vogta uderzeniem

młotka w głowę. Powodem zabójstwa były panujące między nimi niesnaski, albowiem obaj byli zatrudnieni w jednej i tej samej piekarni.

Trybunał, po przesłuchaniu świadków, skazał Janusza na 8 lat więzienia.

ODCZYT O WYPRAWIE NA WYSPE NIEDZWIĘDZIA.

W najbliższą sobotę, t. j. dnia 24-go lutego, o godzinie 19-ej na zaproszenie Polskiej Y.M.C.A. w Łodzi, inż. Czesław Centkiewicz z Warszawy, uczestnik ekspedycji na wyspę Niedźwiedzia, wygłosi odczyt p. t. „Poleka wyprawa polarna”.

Odczyt ten, ilustrowany przezroczami, odbędzie się w pięknej sali Domu Sługawaków przy ulicy 11-go Listopada Nr. 21.

Na pół godziny przed odczytem wystąpi orkiestra symfoniczna Polskiej YMCA. Chcąc unsknąć natłoku przy kasie biletowej, sekretariat YMCA, Piotrkowska 86, front, 3-cie piętro, w godz. od 10-ej do 13-ej i od 17-ej do 21-ej sprzedaje już bilety w cenie zł. 1, 45 groszy i dla młodzieży szkolnej po 31 gr.

CYKL ODCZYTÓW W „ORLECIU”.

Zarząd Z.P.M.P. „Orleć” w Łodzi podaje do wiadomości, że w każdą sobotę wygłoszony zostanie odczyt z cyklu „Medycyna współczesna w walce z chorobami”. Cykl tych odczytów został zapoczątkowany w ubiegłą sobotę odczytem d-ra Lamentowskiego „Choroby w życiu społecznym”.

Drugi kolejny odczyt — „Tyfus brzuszny”, zostanie wygłoszony przez d-ra Szczechę w dniu 24 b. m. o godzinie 19.30 w lokalu Z.P.M.P. „Orleć” w Łodzi przy ul. Piotrkowskiej Nr. 86, lewa oficyna, 1-sze piętro.

Ze względu na osobę prelegenta oraz interesujący temat odczytu uprasza się wszystkich członków i sympatyków o liczne i punktualne przybycie. — Wstęp dla wszystkich bezpłatny.

CO TO JEST REGIONALIZM.

W najbliższą niedzielę o godzinie 19.30 staniem Polskiej YMCA, w lokalu przy ul. Piotrkowskiej Nr. 86 (front, III-cie piętro) prof. Z. Lorentz wygłosi zapowiadany odczyt pod powyższym tytułem.

Prelegent wyjaśni istotę pracy dla dobra stron rodzinnych w dziedzinie gospodarczej i kulturalnej oraz zapozna słuchaczy z historią regionalizmu we Francji i Polsce.

Wstęp dla wszystkich bezpłatny.

ODCZYT O STOSUNKACH POLSKO-ROSYJSKICH.

Wobec mylnie podanego przez wczorajsze pisma terminu odczytu p. profesora Adama Stebelskiego p. t. „Geneza i istota konfliktu polsko-rosyjskiego”, Liga Państwoców podaje do wiadomości, że powyższy odczyt odbędzie się dzisiaj, dnia 23-go lutego o godzinie 8.30 w lokalu Ligi Państwoców, ul. Wólczańska 17.

KANOLD.

W tych dniach została otwarta w Łodzi przy ulicy Piotrkowskiej 111 składnica własna, światowej sławy Fabryki Cukierników „Kanold”, spółka akcyjna.

Zaznaczyć należy, iż wyroby Kanold cieszą się wielkim popytem wśród konsumentów i to właśnie spowodowało otwarcie wyżej wymienionej placówki, celem stałego zaopatrywania rynku w świeży towar.

Przedwiośnie
 ZEROMSKIEGO
 Nr. 74-76
 (róg Kopernika)
 tel. 129-88

Potężne widowisko filmowe p. t.
KAWALKADA
 KAWALKADA to film, o którym mówić będą trzy pokolenia. Film ten wszyscy widzieć muszą.
 W rolach głównych: **DIANA WYNYARD I CLIVE BROOK.**
 Następnym programem: „NIE BEDZIESZ KURTYZANA”. W rolach głównych: MEG LEMONNIER i HENRI GARAT.
 W sobotę, dn. 24-II 1934 o godz. 12-ej i w niedzielę o g. 11-ej wyświetlany będzie poranek dla młodzieży, Początek seansów o godz. 4-ej, w niedzielę o godz. 12-ej.

